

FI

FI

FI

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO

Bryssel 13.7.2009
KOM(2009) 362 lopullinen

2009/0099 (COD)

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaatimusten sekä palkka- ja palkkiopolitiikan valvontamenettelyn osalta

SEC(2009) 974 final

SEC(2009) 975 final

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

Tarkistettuun kansainväliseen Basel II -pääomakehykseen perustuva pääomavaatimusten uusi sääntelykehys hyväksyttiin kesäkuussa 2006 vakavaraisuusdirektiiveinä, jotka ovat luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annettu direktiivi 2006/48/EY (uudelleenlaadittu teksti) ja sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä annettu direktiivi 2006/49/EY (uudelleenlaadittu teksti).

Yleisenä näkemyksenä on, että sääntelyn uudistamista on jatkettava, jotta voidaan puuttua pääoman sääntelyjärjestelmän ja rahoituslaitosten riskienhallinnan heikkouksiin, jotka omalta osaltaan ovat lisänneet maailmanlaajuisten rahoitusmarkkinoiden kuohuntaa. Finanssikriisin vuoksi komissio muun muassa perusti marraskuussa 2008 korkean tason työryhmän, jota johti Jacques de Larosière. Työryhmän tarkoituksena oli antaa suosituksia Euroopan finanssivalvonnan ja -sääntelyn uudistamiseksi. Ryhmä antoi 31 suositusta¹, jotka muodostivat kattavan joukon sääntelyn ja valvonnan uudistusehdotuksia. Palkka- ja palkkiorakenteiden osalta Larosière-raportissa suositellaan, että palkitsemiskannustimet olisi saatava vastaamaan paremmin osakkaiden etuja ja pitkän aikavälin kannattavuutta siten, että rahoitusalan palkitsemisjärjestelmät rakennettaisiin periaatteille, joiden mukaan bonusten olisi ilmennettävä todellista suoritusta, niitä ei pitäisi jakaa automaattisesti ja niitä olisi arvioitava monivuotisessa kehyksessä, jolle niiden maksaminen myös hajautettaisiin².

Ryhmän suositusten perusteella komissio esitti kevään Eurooppa-neuvostolle 4. maaliskuuta 2009 antamassaan tiedonannossa *Elvytys Euroopassa*³ kunnianhimoisen ohjelman rahoituspalvelualan uudistamiseksi. Tämä ehdotus on jatkoa useille eri toimenpiteille, joita komissio on jo toteuttanut ohjelman täytäntöönpanemiseksi.

Tiedonannossa todettiin, että komissio antaisi kesäkuuhun 2009 mennessä vakavaraisuusdirektiivien tarkistamista koskevan ehdotuksen,

- joka sisältää säännökset pääomavaatimusten tiukentamiseksi sellaisten varojen osalta, joita pankit pitävät kaupankäyntivarastossaan lyhytaikaista kauppaa varten;
- jolla saatetaan ajan tasalle monimutkaisia arvopaperistamisia koskevat pääomavaatimukset sekä muussa rahoitustoiminnassa että kaupankäyntivarastossa; ja
- jonka nojalla valvontaviranomaiset voivat määrätä pääomaseuraamuksia rahoituslaitoksille, joiden palkka- ja palkkiopolitiikan havaitaan aiheuttavan riskin, jota ei voida hyväksyä.

G20-johtajat hyväksyivät samankaltaiset tavoitteet Lontoossa 2. huhtikuuta 2009 pitämässään kokouksessa. Rahoitusjärjestelmän lujittamisesta annetussa julkilausumassa⁴ ilmoitettiin, että kun elpyminen on varmistettu, ryhdyttäisiin toimiin pääoman laadun ja määrän sekä pääomavaatimusten kansainvälisen johdonmukaisuuden parantamiseksi pankkijärjestelmässä,

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

² Suositus 11.

³ http://ec.europa.eu/commission_barroso/president/pdf/press_20090304_en.pdf

⁴ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf

vakauseroosumin palkkaa ja palkitsemista koskevien periaatteiden edistämiseksi ja soveltamiseksi sekä kestävien palkitsemisjärjestelmien puoltamiseksi⁵.

Samana päivänä vakauseroosumi julkaisi raportin myötäsylkisyyteen puuttumisesta rahoitusjärjestelmässä ja rahoitusalan moitteettomista palkitsemiskäytännöistä⁶. Raportin tavoitteena on sovittaa työntekijöiden kannustimet yrityksen pitkän aikavälin kannattavuuteen.

Myötäsylkisyyden hillitsemistä koskevassa vakauseroosumin raportissa annetaan suosituksia, jotka koskevat kolmea alaa: pankkien pääomakehystä, pankkien lainatappioita koskevia säännöksiä sekä vipuvaikutusta ja arvostusta. Baselin pankkivalvontakomitea on antanut suosituksia, joiden tarkoituksena on pienentää riskiä, että pääoman sääntelyjärjestelmä voi lisätä häiriöiden välittymistä rahoitussektorin ja reaalisektorin välillä. Tähän sisältyvät ehdotukset, joilla vähennettäisiin turvautumista syklisiin VaR-perusteisiin ('value-at-risk') pääoma-arvioihin ja lisättäisiin riskikatetta, kun kyseessä ovat uudelleenarvopaperistamisinstrumentit ja arvopaperistamattomiin luottotuotteisiin liittyvät maksukyvyttömyysriski ja luottoluokan siirtymäriski. Tukeakseen vakauseroosumin ja G20:n suosituksia Baselin komitea pyrkii tekemään nykyisiin sääntöihin yksityiskohtaisia muutoksia G20:n vahvistamassa aikataulussa.

Moitteettomia palkitsemiskäytäntöjä koskevissa vakauseroosumin periaatteissa kehoitetaan hallinnoimaan palkitsemisjärjestelmiä tehokkaasti ja mukauttamaan järjestelmiä niin, että niissä otetaan huomioon kaikenlaiset riskit ja riskien aikahorisontit ja että ne ovat yhteneviä toteutuneiden riskien kanssa. Samalla suositellaan valvonnan avulla tehostamaan periaatteiden noudattamista yrityksissä.

Komissio ryhtyi toimiin puuttuakseen heikosti suunnitelluista palkitsemisjärjestelmistä aiheutuviin ongelmiin antamalla 30. huhtikuuta 2009 suositukset julkisesti noteerattujen yhtiöiden hallinto- tai valvontaelinten jäsenten palkkoja ja palkkioita koskevasta järjestelmästä⁷ ja rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta⁸. Suositukseen liitettyssä tiedonannossa todettiin, että vakavaraisuusdirektiivejä muutettaisiin pankkien ja sijoituspalveluyritysten palkka- ja palkkiojärjestelyjen saattamiseksi toiminnan vakauden valvonnan piiriin.

Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea (CEBS) on myös laatinut palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat periaatteet, jotka julkaistiin 20. huhtikuuta 2009. Periaatteet kattavat palkka- ja palkkiopolitiikan koko organisaatiossa, ja niissä keskitytään olennaisiin näkökohtiin, myös yrityksen ja työntekijöiden tavoitteiden yhteensovittamiseen, hallintotapaan valvonnan ja päätöksenteon kannalta, tulostittaukseen ja palkka- ja palkkiomuotoihin.

⁵ Euroopan johtajat ilmaisivat tukensa näille toimenpiteille Eurooppa-neuvostossa 19.–20. maaliskuuta 2009.

⁶ http://www.fsforum.org/publications/r_0904a.pdf

⁷ Komission suositus suositusten 2004/913/EY ja 2005/162/EY täydentämisestä julkisesti noteerattujen yhtiöiden hallinto- tai valvontaelinten jäsenten palkkoja ja palkkioita koskevan järjestelmän osalta (K(2009)3177/2).

⁸ Komission suositus rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta (K(2009)3159/2).

Tällä ehdotuksella on tarkoitus täyttää komission 4. maaliskuuta antamassa tiedonannossa esittämät sitoumukset, ja se on sopusoinnussa G20-johtajien sopimien korkean tason kansainvälisten tavoitteiden kanssa.

Maaliskuun 4. päivänä antamassaan tiedonannossa tekemiensä sitoumusten mukaisesti komissio ehdottaa lokakuussa 2009 vakavaraisuusdirektiiveihin lisämuutoksia, joiden tavoitteena on puuttua likviditeettiriskiä ja liialliseen vipuvaikutukseen, ottaa käyttöön dynaamisia pääoman varauksia koskevat säännökset ja poistaa kansalliset vaihtoehdot ja harkintamahdollisuudet kehityksen ohjaamiseksi kohti yhteisiä sääntöjä.

2. JULKINEN KUULEMINEN

Kaupankäyntivarastoa ja arvopaperistamista koskeviin säännöksiin liittyvistä tarkistusehdotuksista järjestettiin avoin internetkuuleminen 25. maaliskuuta ja 29. huhtikuuta 2009 välisenä aikana. Vastauksia saatiin 18.

Yleensä vastauksissa tuettiin komission ehdotusluonnosten tavoitteita. Jotkut vastaajat ilmaisivat huolestumisensa siitä, ettei uudelleenarvopaperistamisiin sovellettu lähestymistapa ollut riittävän kohdennettu. Tämä perustui kuitenkin siihen oletukseen, että komissio pyrki yleiseen kieltoon vaatimalla, että pääomasta vähennettäisiin *kaikki* uudelleenarvopaperistamiset. Tämä ei kuitenkaan ollut komission tarkoituksena, mikä on tehty selväksi eriytetypää lähestymistapaa heijastavilla muutoksilla.

Palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevien säännösten tarkistamisesta järjestettiin erillinen internetkuuleminen 29. huhtikuuta ja 6. toukokuuta 2009 välisenä aikana sisämarkkinoiden ja palvelujen pääosaston internetsivuilla. Rahoituslaitoksilta, alan toimijoilta, jäsenvaltioilta ja sääntelyviranomaisilta saatiin 23 vastausta.

Suurin osa vastaajista kannatti periaatetta, että pankkialan palkka- ja palkkiopolitiikan pitäisi olla sopusoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja että asia pitäisi sisällyttää vakavaraisuusdirektiivien mukaiseen valvontamenettelyyn.

Jotkin tahot katsoivat, että vakavaraisuusdirektiivien periaatteiden ei tulisi olla liian ohjailevia, koska palkka- ja palkkiopolitiikka ja -käytännöt on räätälöity yksittäisten laitosten rakenteeseen ja liiketoimintamalliin. Komission mukaan ehdotus mahdollistaa tarvittavan joustavuuden, koska siinä edellytetään, että yritykset noudattavat periaatteita tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Lisäksi jotkut vastaajista olivat huolestuneita siitä, että muiden kuin johtoon kuuluvien työntekijöiden palkan ja palkkioiden sisällyttäminen valvontamenettelyyn saattaa vaikuttaa epäsuotuisasti työehtosopimuksiin, joita pankit ja sijoituspalveluyritykset noudattavat johtoon kuulumattomien työntekijöiden osalta.

3. VAIKUTUSTEN ARVIOINTI

Kaiken kaikkiaan on arvioitu 14:ää eri toimintavaihtoehtoa. Jäljempänä esitettävässä tiivistelmässä kuvataan parhaaksi katsottua toimintavaihtoehtoa ja sen ennakoitua vaikutusta.

Kaupankäyntivarasto

Pankkien kaupankäyntivarastoa koskeviin pääomavaatimuksiin tehdään seuraavat kohdennetut muutokset, jotka on sovitettu yhteen Baselin komitean suunnittelemien muutosten kanssa:

- Tavanomaiseen VaR:iin sisällytetään stressiskenaario-VaR:iin perustuva lisöpääomapuskuri. Tämän muutoksen odotetaan noin kaksinkertaistavan nykyiset kaupankäyntivaraston pääomavaatimukset.
- Kaupankäyntivarastoon sisältyvään maksukyvyttömyysriskiin sovellettavaa nykyistä pääomavaatimusta laajennetaan niin, että se kattaa tilanteet, joissa esimerkiksi luottoluokituksen aleneminen johtaa tappioihin, vaikka liikkeeseenlaskija ei olekaan vielä maksukyvytön. Näin voidaan ottaa huomioon se, että kaupankäynnin kohteena olevista vieraan pääoman ehtoista saamisista aiheutuneet tappiot eivät viime aikoina useinkaan ole johtuneet varsinaisesta maksukyvyttömyydestä. Tämän muutoksen vaikutus riippuu pankkien sijoitussalkun koostumuksesta kriisin jälkeisessä ympäristössä.
- Kaupankäyntivaraston arvopaperistetuissa omaisuuserissä otetaan pääomavaatimuksen perustaksi muun rahoitustoiminnan nykyiset yksinkertaiset riskipainot. Myös tämän muutoksen vaikutus riippuu pankkien sijoitussalkun koostumuksesta kriisin jälkeisessä ympäristössä.

Yleensä pankit ylläpitävät sisäisten tavoitteiden mukaisia pääomatasoja, mikä saattaa johtaa siihen, että pääomaa on enemmän kuin vähimmäispääomavaatimukset edellyttävät. Sen vuoksi ei ole helppo arvioida, kuinka paljon lisöpääomaa pankkien olisi hankittava noudattaakseen ehdotettuja muutoksia. Nykyiset pääomapuskurit saattavat osittain kattaa vähimmäispääomavaatimuksen korotuksen. Esimerkkinä voidaan mainita, että euroalueella toimivien suurten rahoituslaitosten yleinen vakavaraisuussuhde oli vuoden 2008 puolivälissä keskimäärin 11,4 prosenttia, mikä viittaa siihen, että keskimääräinen pääomapuskuri (yli vähimmäispääomavaatimusten) oli 3,4 prosenttia riskipainotetuista varoista.

Uudelleenarvopaperistamiset

Uudelleenarvopaperistetuille omaisuuserille määrättäisiin Baselin komitean kehittämän lähestymistavan mukaisesti korkeampi pääomavaatimus kuin muille arvopaperistetuille omaisuuserille heijastamaan odottamattomien arvonalentumistappioiden suurempaa riskiä.

Kun kyseessä ovat erityisen monimutkaiset uudelleenarvopaperistamiset, ehdotuksilla tiukennetaan sekä asianmukaisen huolellisuuden vaatimuksia että niiden noudattamisen valvontaa. Sijoitettaessa erityisen mutkikkaisiin uudelleenarvopaperistamisiin pankkien on osoitettava valvojalleen, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu. Jos pankit eivät tee näin, tehdään yleinen vähennys pääomasta. Jos vaatimusta asianmukaisesta huolellisuudesta ei ole noudatettu riittävässä määrin, laitoksilta estetään sijoitusten tekeminen tällaisiin instrumentteihin tulevaisuudessa.

Näiden toimenpiteiden vaikutusta tulevaan luottotarjontaan – jonka rahoitusta osittain helpottaa senkaltaisten uudelleenarvopaperistamisten kuin tiettyjen velkarypäsvaluudellisten velkasitoumusten (CDO-instrumenttien) liikkeeseenlasku – olisi arvioitava sen valossa, kuinka paljon näitä instrumentteja lasketaan liikkeeseen kriisin jälkeisessä markkinaympäristössä. CDO-instrumenttien yhteenlaskettu liikkeeseenlasku supistui

Euroopassa vuoden 2007 88,7 miljardista eurosta 47,9 miljardiin euroon vuonna 2008. Supistuminen olisi ollut tätäkin selvempää, jolleivät Euroopan keskuspankki ja Englannin pankki olisi hyväksyneet arvopaperistamisia vakuutena: vuonna 2008 pankit säilyttivät 95 prosenttia kaikista arvopaperistamisannin liikkeeseenlaskuista repo-operaatioita varten, ja ensimarkkinat pysyivät lähestulkoon suljettuina, sillä sijoittajien kiinnostus näitä instrumentteja kohtaan väheni huomattavasti. Suuntauksen ollessa tällainen näyttäisi siltä, että CDO-instrumenttien liikkeeseenlaskua ja luottotarjontaa kasvattava vaikutus on vähäinen. Toimenpide saattaisi kuitenkin rajoittaa näiden instrumenttien jälkimarkkinoiden elpymistä.

Tietojen julkistaminen arvopaperistamisriskeistä

Tiedonantovelvollisuutta lisättäisiin kansainvälisesti hyväksytyjen standardien mukaisesti useilla aloilla, kuten kaupankäyntivarastoon kuuluvat arvopaperistetut vastuut ja järjestäjänä toimiminen taseen ulkopuolisissa arvopaperistamisissa.

Näiden muutosten avulla sijoittajat saavat paremman käsityksen pankkien riskiprofiilista, ja koska muutoksilla lisätään avoimuutta, pankkien riskienhallinta paranee. EU:n pankkialan hallinnollisen rasituksen arvioidaan kasvavan 1,3 miljoonaa euroa vuodessa, ja kasvun odotetaan kohdistuvan suurimmaksi osaksi suuriin laitoksiin, joiden riskienhallintatavat ovat edistyneempiä.

Palkka- ja palkkiopolitiikan sisällyttäminen valvontamenettelyyn

Ehdotetuilla muutoksilla luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset velvoitetaan harjoittamaan tehokkaan riskienhallinnan kanssa sopusoinnussa olevaa palkka- ja palkkiopolitiikkaa. Periaatteet vahvistetaan vakavaraisuusdirektiiveissä, ja ne sovitetaan tiiviisti yhteen rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta 30 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa komission suosituksessa K(2009) 3159 vahvistettujen periaatteiden kanssa.

Kun suosituksen periaatteista tehdään sitovia, luottolaitokset ja rahoituspalveluyritykset saadaan noudattamaan niitä paremmin.

Ehdotus tarjoaa yrityksille joustavuutta tämän uuden velvoitteen ja korkean tason periaatteiden noudattamisessa tavalla, joka on oikeassa suhteessa yritysten kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen. Sekä alkuvaiheen kustannukset että jatkuvat kustannukset, joita vaatimusten noudattaminen aiheuttaa yrityksille, saadaan todennäköisesti minimoitua tällä lähestymistavalla. Tämän vuoksi lähestymistapaa pidettiin parempana kuin vaihtoehtoa, jossa edellytettäisiin, että kaikki yritykset koostaan riippumatta noudattavat rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta 30 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa komission suosituksessa K(2009) 3159 vahvistettuja periaatteita tiukasti ja yhdenmukaisella tavalla.

TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole vaikutuksia yhteisön talousarvioon.

4. EHDOTUKSEEN LIITTYVÄT OIKEUDELLISET NÄKÖKOHDAT

Kun otetaan huomioon, että on kyse muutoksista, jotka on tehtävä voimassa olevaan direktiiviin, muutosdirektiivi on tarkoituksenmukaisin väline. Muutosdirektiivin

oikeusperustan pitäisi olla sama kuin direktiivin, jota sillä muutetaan. Sen vuoksi ehdotus perustuu EY:n perustamissopimuksen 47 artiklan 2 kohtaan, jossa vahvistetaan oikeusperusta liiketoiminnan – myös luottolaitosten liiketoiminnan – aloittamiseen ja harjoittamiseen liittyvien sääntöjen yhdenmukaistamiselle.

Perustamissopimuksen 5 artiklassa määrätyn suhteellisuus- ja toissijaisuusperiaatteen mukaisesti jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa ehdotetun toimen tavoitteita, vaan ne voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla. Ehdotetuissa säännöksissä ei mennä pidemmälle kuin mikä on välttämätöntä tavoitteiden saavuttamiseksi.

Ainoastaan yhteisön lainsäädännöllä voidaan varmistaa, että useammassa kuin yhdessä jäsenvaltiossa toimiviin luottolaitoksiin sovelletaan samoja toiminnan vakauden valvontaa koskevia vaatimuksia. Tässä tapauksessa tämä tapahtuu varmistamalla, että luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin sovellettavaa, jo nykyisin yhdenmukaistettua pääomavaatimusten sääntelykehystä lujitetaan entisestään tiukentamalla kaupankäyntivarastoon kuuluvien erien pääomavaatimuksia, edellyttämällä asianmukaista huolellisuutta ja saattamalla monimutkaisia uudelleenarvopaperistamisia koskevat pääomavaatimukset ajan tasalle sekä ottamalla käyttöön palkka- ja palkkiorakenteita koskevat yksiselitteiset säännöt ja tarkoituksenmukaiset valvontatoimenpiteet ja seuraamukset.

5. EHDOTUKSEN YKSITYISKOHTAINEN KUVAUS

5.1. Uudelleenarvopaperistamiseen sovellettavat pääomavaatimukset

(1 artiklan 1 ja 9 kohta ja liitteessä I oleva 3 kohta)

Uudelleenarvopaperistamiset ovat arvopaperistamisia, joiden perustana on arvopaperistettuja omaisuuseriä. Tavallisesti tavoitteena on niputtaa arvopaperistetut vastuut, joihin liittyy keskipitkän aikavälin riski, uusiksi arvopapereiksi. Luottoluokituslaitokset ja markkinaosapuolet ovat yleensä pitäneet niitä vähäisinä luottoriskeinä. Tällaisiin uudelleenarvopaperistamisiin liittyy kuitenkin suurempi riski kuin tavallisiin arvopaperistamisiin, kun otetaan huomioon niiden monimutkaisuus ja alttius korrelaatiosuhteessa oleville tappioille. Sen vuoksi ehdotuksessa asetetaan niille tiukemmat pääomavaatimukset kuin saman luottoluokituksen saaneille tavanomaisille arvopaperistetuille omaisuuserille.

Lisäksi ehdotuksella lujitetaan valvontaa erityisen monimutkaisten uudelleenarvopaperistamisten osalta. Arvopaperistamisiin ja tavanomaisen monimutkaisuuden uudelleenarvopaperistamisiin sovellettava otantaperusteinen valvontamenettely ei ole tarpeeksi tiukka, kun kyseessä ovat jotkin uudelleenarvopaperistamiset, joissa kyseisen instrumentin hyvin monimutkainen luonne herättää epäilyksen pankin kyvystä saada perinpohjainen käsitys suojattavien vastuiden luonteesta ja riskeistä. Sen vuoksi ehdotuksessa edellytetään, että pankkien sijoittaessa tällaisiin tuotteisiin on kunkin yksittäisen sijoituksen osalta tarkastettava, että asianmukaista huolellisuutta on noudatettu. CEBS lähentää valvontakäytäntöjä määrittelemällä, minkätyyppiset uudelleenarvopaperistamiset ovat hyvin monimutkaisia, jotta valvojat voivat tapauskohtaisesti tarkastaa laitosten pätevyys harjoittaa asianmukaista huolellisuutta tällaisten instrumenttien osalta. Jos pankki ei poikkeuksellisesti voi osoittaa valvojalleen noudattaneensa asianmukaista huolellisuutta tietyn hyvin monimutkaisten uudelleenarvopaperistamisten osalta, uudelleenarvopaperistamiseen sisältyvään omaisuuserään sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa. Tällaista pääomakohtelua

sovelletaan uusiin uudelleenarvopaperistamisiin, jotka lasketaan liikkeeseen 31. joulukuuta 2010 jälkeen. Nykyisiin arvopaperistettuihin omaisuuseriin sitä sovelletaan 31. joulukuuta 2014 jälkeen, mutta ainoastaan, jos suojattavia vastuuta lisätään tai korvataan kyseisen päivämäärän jälkeen. Vanhoihin uudelleenarvopaperistamisiin ei näin ollen voida soveltaa 1 250 prosentin riskipainoa (jollei kyseisten omaisuuserien suojattavia vastuuta muuteta vuoden 2014 jälkeen).

5.2. Tekniset muutokset

(1 artiklan 5 kohta ja liitteessä II oleva 4 kohta, 1 artiklan 7 kohta, 2 artiklan 2 ja 3 kohta, liitteessä I oleva 2 kohta ja liitteessä II oleva 2 kohta)

Vuonna 2006 komissio ja CEBS perustivat vakavaraisuusdirektiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä käsittelevän ryhmän (CRDTG) helpottaakseen vakavaraisuusdirektiivien johdonmukaista täytäntöönpanoa ja soveltamista koko EU:ssa. CRDTG:n mukaan tiettyjä direktiivien teknisiä säännöksiä on vielä täsmennettävä. Muutosdirektiivissä muun muassa täsmennetään, että selvitysriskiä koskevia pääomavaatimuksia sovelletaan myös kaupankäyntivaraston ulkopuolisissa erissä.

5.3. Tiedonantovelvollisuus

(1 artiklan 11 kohta ja liitteessä I oleva 4 kohta)

Ehdotuksella tiukennetaan direktiivin mukaista nykyistä tiedonantovelvollisuutta laitosten arvopaperistettujen vastuiden osalta. Tulevaisuudessa tiedonantovelvollisuus koskee arvopaperistettujen omaisuuserien riskejä sekä kaupankäyntivaraston ulkopuolisissa erissä että kaupankäyntivarastossa.

5.4. Arvopaperistamisten markkinariskeihin sovellettavat pääomavaatimukset

(1 artiklan 4, 6 ja 8 kohta, 2 artiklan 1 kohta, liitteessä II oleva 1 kohta)

Kaupankäyntivarastoon kuuluvien arvopaperistamisten pääomavaatimukset lasketaan nykyisin ikään kuin kyseiset instrumentit olisivat tavanomaisia vieraan pääoman ehtoisia positioita. Tämä eroaa muusta rahoitustoiminnasta, jolle on asetettu erilliset, eriytetyimmät ja riskiherkemmmät pääomavaatimukset. Ehdotuksessa esitetään, että kaupankäyntivarastoa koskevat pääomavaatimukset perustettaisiin niille pääomavaatimuksille, jotka on asetettu vastaaville arvopapereille muussa rahoitustoiminnassa.

5.5. Markkinariskeihin sovellettavat sisäisiin malleihin perustuvat pääomavaatimukset

(Liitteessä II oleva 3 kohta)

Laitokset voivat nykyisin laskea kaupankäyntivarastoon sisältyvien markkinariskien pääomavaatimukset käyttäen omia mallejaan, joissa arvioidaan markkinoiden tulevasta epäsuotuisasta kehityksestä aiheutuvat mahdolliset tappiot. Vuosina 2007–2008 kävi selväksi, että sisäisissä malleissa järjestelmällisesti aliarvioitiin stressitilanteessa aiheutuvat potentiaaliset tappiot. Tämä johti pääomavaatimusten jäämiseen liian pieniksi ja pankkien pääoman suhdanneriippuvaiseen volatiliteettiin markkinaympäristön heiketessä. Näin ollen direktiiviehdotuksella lujitetaan sisäisiin malleihin perustuvia pääomavaatimuksia useilta osin:

- Uutena vaatimuksena on, että mahdolliset tappiot arvioidaan erikseen tilanteessa, jossa epäsuotuisa markkinatilanne pitkittyy. Näin mallien suorituskyky stressitilanteessa paranee ja niiden myötäsykliisyyspotentiaali pienenee.
- Sen lisäksi, että laitosten on arvioitava kaupankäyntivarastoon sisältyvien vieraan pääoman ehtoisten erien maksujen laiminlyönneistä aiheutuvaa tappioriskiä, niiden on myös arvioitava luottoluokituksen heikkenemisestä johtuvia mahdollisia tappioita, vaikka maksujen laiminlyönnejä ei olisi vielä tapahtunutkaan.
- Laitosten on arvioitava erillistä standardoitua pääomavaatimusta, kun kyseessä ovat kaupankäyntivarastoon sisältyvistä arvopaperistetuista omaisuuseristä aiheutuvat riskit, hälventääkseen epäilyt siitä, pystyvätkö sisäiset mallit riittävässä määrin ilmentämään arvopaperistettujen omaisuuserien erityistä riskiprofiilia.

5.6 Palkka- ja palkkiopolitiikka

(1 artiklan 2 ja 3 kohta, liitteessä I oleva 1 kohta ja 4 kohdan iii alakohta)

Nykyisessä eurooppalaisessa valvontakehyksessä ei ole nimenomaista vaatimusta valvoa rahoituslaitosten palkka- ja palkkiopolitiikkaa. Sen johdosta valvontaviranomaiset eivät yleensä ole keskittyneet siihen, millaisia seurauksia palkka- ja palkkiopolitiikalla on riskien ja tehokkaan riskienhallinnan kannalta.

Vakavaraisuusdirektiiveihin ehdotetulla muutoksella pyritään:

- asettamaan luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille sitova velvoite noudattaa palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä, jotka ovat sopusoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä, sekä vahvistamaan samalla moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat korkean tason periaatteet;
- sisällyttämään palkka- ja palkkiopolitiikka vakavaraisuusdirektiivien mukaiseen valvontamenettelyyn, jotta valvojat pystyvät vaatimaan, että yritykset toteuttavat toimenpiteitä valvojen mahdollisesti havaitsemien ongelmien korjaamiseksi;
- varmistamaan, että valvojat voivat myös määrätä taloudellisia tai muita seuraamuksia (myös sakkoja) yrityksille, jotka eivät noudata tätä velvoitetta.

Ehdotettua muutosta sovelletaan luottolaitoksiin ja direktiivin 2006/49/EY 34 artiklan nojalla sijoituspalveluyrityksiin, jotka ovat rahoitusvälineiden markkinoista annetun direktiivin 2004/39/EY mukaisesti toimiluvan saaneita ja säänneltyjä yrityksiä.

Ehdotetun velvoitteen soveltamisala rajoitetaan niiden henkilöstöluokkien palkkoihin ja palkkioihin, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus pankin tai sijoituspalveluyrityksen riskiprofiiliin. Kohteena on niitä henkilöitä koskeva palkka- ja palkkiopolitiikka, jotka tekevät laitoksen riskitasoon mahdollisesti vaikuttavia päätöksiä.

Moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevilla ehdotetuilla korkean tason periaatteilla ei ole tarkoitus määrätä maksettavan korvauksen määrää ja muotoa, ja laitokset ovat yhä vastuussa oman palkka- ja palkkiopolitiikkansa suunnittelusta ja soveltamisesta. Yrityksille annetaan joustavuutta soveltaa näitä periaatteita tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen.

Luottolaitokset ja sijoituspalveluyritykset harjoittavat eri toimintoja ja niiden hyväksymät riskitasot ovat erilaiset, joten myös palkka- ja palkkiorakenteissa ja periaatteiden noudattamisessa on eroja.

Valvontamenettelyyn kuuluvassa toiminnan vakauden valvonnassa keskityttäisiin siihen, ovatko palkka- ja palkkiopolitiikka ja -käytännöt sopuosinnussa moitteettoman riskienhallinnan kanssa ottaen huomioon liiketoiminnan luonne. Jotta valvojien tekemiä arviointeja voitaisiin yhdenmukaistaa ja yrityksiä auttaa periaatteiden noudattamisessa, ehdotuksessa edellytetään CEBS:n varmistavan, että moitteettomasta palkka- ja palkkiopolitiikasta on olemassa suuntaviivat.

Jos valvoja havaitsee ongelmia, se voi vaatia, että luottolaitos tai sijoituspalveluyritys toteuttaa laatuun tai määrään liittyviä toimenpiteitä ongelmien korjaamiseksi. Näihin toimenpiteisiin voi sisältyä (laatuun liittyvä) vaatimus, että yritys korjaa tilanteen muutamalla palkka- ja palkkiorakennettaan pienentääkseen toiminnan luonteesta johtuvaa riskiä, ja – tarkoituksenmukaisissa tapauksissa – (määrään liittyvä) vaatimus, että yrityksellä on enemmän omia varoja riskiä vastaan.

Lisäksi toimivaltaisilla viranomaisilla on oltava vakavaraisuusdirektiivien mukainen toimivalta määrätä seuraamuksia direktiivin vaatimusten rikkomisesta (mukaan lukien direktiiviehdotukseen sisältyvä palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskeva vaatimus). Toimivalta määrätä seuraamuksia on eri asia kuin toimivalta vaatia yrityksiä toteuttamaan laatuun tai määrään liittyviä toimenpiteitä. Direktiivin 2006/48/EY 54 artiklaan ehdotetun muutoksen tarkoituksena on varmistaa, että valvojilla on käytettävissään sekä taloudellisia että muita seuraamuksia ja että seuraamukset ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.

Tällä direktiiviin 2006/48/EY ehdotetulla muutoksella täydennetään komission suositusta rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta. Komission suosituksessa esitetyt yksityiskohtaisemmat periaatteet ovat CEBS:n suuntaviivojen ohella merkityksellisiä mainitun direktiivin mukaisen velvoitteen täyttämiseksi. Niiden pitäisi antaa lisäohjeistusta siitä, kuinka velvoite olisi mahdollista täyttää, ja ne tarjoavat valvojille kehyksen yritysten palkka- ja palkkiorakenteiden arviointiin.

5.7 Valvontamenettelyn yleinen selkeyttäminen 136 artiklan 2 kohdassa

Direktiivin 136 artiklan 2 kohtaan ehdotetulla uudella alakohdalla on tarkoitus selventää, että toimivaltaisten viranomaisten olisi valvontamenettelyssä otettava huomioon laatuun ja määrään liittyvät näkökohdat, jotka liittyvät 123 artiklan mukaiseen luottolaitosten tekemään arviointiin sisäisestä pääomasta, ja sen lisäksi 22 artiklan mukaiset luottolaitosten järjestelmät, prosessit, menetelmät ja strategiat. Tämä selkeytys koskee koko arviointiprosessia, ei pelkästään palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä koskevan uuden vaatimuksen arviointia. Tavoitteena on helpottaa valvontakäytäntöjen lähentymistä entisestään EU:ssa.

Ehdotus

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI**direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY muuttamisesta kaupankäyntivarastoa ja uudelleenarvopaperistamista koskevien pääomavaatimusten sekä palkka- ja palkkiopolitiikan valvontamenettelyn osalta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 47 artiklan 2 kohdan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon⁹,noudattavat EY:n perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä¹⁰,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Pankkialalla harjoitettu liiallinen ja varmaton riskinotto on johtanut yksittäisten rahoituslaitosten konkursseihin sekä järjestelmäongelmiin jäsenvaltioissa ja muualla maailmassa. Vaikka tällaiseen riskinottoon on monia, mutkikkaita syitä, valvontaviranomaiset ja sääntelyelimet, mukaan luettuina G20-ryhmä ja Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea, ovat yhtä mieltä siitä, että joidenkin rahoituslaitosten epäasianmukaiset palkka- ja palkkiorakenteet ovat olleet yksi riskinottoon vaikuttaneista tekijöistä. Palkka- ja palkkiopolitiikka, jossa kannustetaan ottamaan riskejä, jotka ylittävät laitoksen yleisen riskirajan, voi heikentää moitteetonta ja tehokasta riskienhallintaa ja vahvistaa liiallista riskinottoa.
- (2) Luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY¹¹ edellytetään, että luottolaitoksilla on järjestelmät, strategiat, prosessit ja menetelmät niiden riskien hallintaan, joille ne altistuvat. Sijoituspalveluyritysten ja luottolaitosten omien varojen riittävydestä 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/49/EY¹² mukaan tämä vaatimus koskee rahoitusvälineiden markkinoista sekä neuvoston direktiivien 85/611/ETY ja 93/6/ETY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/12/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivin 93/22/ETY kumoamisesta 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa

⁹ EUVL C , , s. .¹⁰ EUVL C , , s. .¹¹ EUVL L 177, 30.6.2006, s. 1.¹² EUVL L 177, 30.6.2006, s. 201.

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY¹³ tarkoitettuja sijoituspalveluyrityksiä. Direktiivissä 2006/48/EY edellytetään, että toimivaltaiset viranomaiset tarkastelevat kyseisiä järjestelmiä, strategioita, prosesseja ja menetelmiä sekä määrittävät, riittävätkö luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen omat varat varmistamaan sellaisten riskien hyvän hallinnan ja kattamisen, joita kyseiseen laitokseen tai yritykseen kohdistuu tai saattaa kohdistua. Pankkiryhmiin sovelletaan konsolidoitua valvontaa, jota sovelletaan myös rahoitusalan holdingyhtiöihin ja niihin kuuluviin rahoituslaitoksiin kaikilla lainkäyttöalueilla.

- (3) Sen estämiseksi, että huonosti suunnitellut palkka- ja palkkiorakenteet vaikuttavat haitallisesti moitteettomaan riskienhallintaan ja yksittäisten henkilöiden riskinoton valvontaan, direktiivin 2006/48/EY vaatimuksia olisi täydennettävä siten, että luottolaitoksille ja sijoituspalveluyrityksille asetetaan nimenomainen velvollisuus luoda sellaisia henkilöstöryhmiä varten, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus kyseisen laitoksen tai yrityksen riskiprofiiliin, palkka- ja palkkiopolitiikka ja -käytännöt, jotka ovat sopuossuussa tehokkaan riskienhallinnan kanssa, sekä pitää näitä yllä.
- (4) Koska liiallinen ja varomaton riskinotto voi heikentää rahoituslaitosten taloudellista vakautta ja horjuttaa pankkijärjestelmää, on tärkeää, että palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -käytäntöjä koskeva uusi velvollisuus pannaan yhdenmukaisella tavalla täytäntöön. Näin ollen on aiheellista määritellä moitteettoman palkka- ja palkkiopolitiikan perusperiaatteet sen varmistamiseksi, että palkka- ja palkkiorakenne ei kannusta yksilöitä liialliseen riskinottoon ja että se on sovitettu kyseisen laitoksen riskinottohalun, arvojen ja pitkän aikavälin etujen mukaiseksi. Sen varmistamiseksi, että palkka- ja palkkiopolitiikan suunnittelu integroidaan rahoituslaitoksen riskienhallintaan, kunkin luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen hallintoelimen (valvontatoimen) olisi vahvistettava yleisesti sovellettavat periaatteet, ja palkka- ja palkkiopolitiikan olisi vähintään kerran vuodessa oltava riippumattoman sisäisen tarkastuksen kohteena.
- (5) Palkka- ja palkkiopolitiikassa olisi pyrittävä sovittamaan yhteen henkilöstön jäsenten henkilökohtaiset tavoitteet ja kyseisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen pitkän aikavälin edut. Palkka- ja palkkiojärjestelmän tulosperusteisten osatekijöiden arvioinnin olisi perustuttava pidemmän aikavälin tulokseen, ja siinä olisi otettava huomioon tulokseen liittyvät riskit, jotka ovat vielä jäljellä. Tulosta olisi arvioitava monivuotisessa, esimerkiksi 3–5-vuotisessa kehyksessä, jotta varmistettaisiin, että arviointiprosessi perustuu pidemmän aikavälin tulokseen ja että palkka- ja palkkiojärjestelmän tulosperusteisten osatekijöiden tosiasiallinen maksaminen ulottuu yrityksen liiketoimintasyklin yli.
- (6) Moitteetonta palkka- ja palkkiopolitiikkaa koskevat periaatteet on esitetty myös rahoituspalvelualan palkka- ja palkkiopolitiikasta 30 päivänä huhtikuuta 2009 annetussa komission suosituksessa¹⁴, jossa suositetaan, miten yritykset voivat täyttää moitteettomuutta koskevan velvollisuuden. Suosituksen periaatteet ovat yhdenmukaisia tässä direktiivissä esitettyjen periaatteiden kanssa ja täydentävät niitä.

¹³ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1

¹⁴ K(2009) 3159.

- (7) Palkkoja ja palkkioita koskevien säännösten soveltaminen ei saisi vaikuttaa työmarkkinaosapuolten mahdollisiin oikeuksiin työehtosopimusneuvotteluissa.
- (8) Nopean ja tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi toimivaltaisilla viranomaisilla olisi myös oltava valtuudet määrätä taloudellisia tai muita toimenpiteitä tai seuraamuksia direktiivin 2006/48/EY säännösten rikkomisesta, mukaan luettuna säännös, jonka mukaan palkka- ja palkkiopolitiikan on oltava sopusoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa. Toimenpiteiden ja seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
- (9) Sen varmistamiseksi, että epäasianmukaisten palkka- ja palkkiorakenteiden aiheuttamia riskejä valvotaan tehokkaasti, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkka- ja palkkiopolitiikat ja -käytännöt olisi sisällytettävä direktiivin 2006/48/EY mukaiseen valvojen tekemään arviointiin. Arvioinnissa valvojen olisi arvioitava, kannustetaanko henkilöstöä näillä politiikoilla ja käytännöillä liialliseen riskinottoon.
- (10) Jotta edistettäisiin valvontatoimien lähentymistä palkka- ja palkkiopolitiikkojen arvioinnissa, Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean tulisi varmistaa, että pankkialan moitteettomasta palkka- ja palkkiopolitiikasta on olemassa suuntaviivat. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojen komitean olisi osallistuttava tällaisten suuntaviivojen laadintaan siltä osin kuin niitä sovelletaan myös sellaisia henkilöjä koskevaan palkka- ja palkkiopolitiikkaan, jotka osallistuvat luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten harjoittamaan sijoituspalvelujen tarjontaan ja sijoitustoimintaan rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY¹⁵ tarkoitetulla tavalla.
- (11) Koska huonosti suunnitellut palkka- ja palkkiopolitiikat ja kannustinjärjestelmät voivat lisätä kohtuuttomasti luottolaitoksiin ja sijoituspalveluyrityksiin kohdistuvia riskejä, toimivaltaisten viranomaisten olisi määrättävä asianomaisille yksiköille laadullisia tai määrällisiä toimenpiteitä, joiden tavoitteena on puuttua ongelmiin, joita on havaittu palkka- ja palkkiopolitiikoissa pilari 2:n mukaisessa valvojan kokonaisarviossa. Yhtenä toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä olevana laadullisena toimenpiteenä on vaatia luottolaitoksia tai sijoituspalveluyrityksiä vähentämään riskiä, joka sisältyy niiden toimintaan, tuotteisiin ja järjestelmiin, myös palkka- ja palkkiorakenteisiin, jos nämä ovat ristiriidassa tehokkaan riskienhallinnan kanssa. Yhtenä määrällisenä toimenpiteenä on vaatia omien varojen lisäämistä.
- (12) Sen varmistamiseksi, että luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten palkka- ja palkkiorakenteet ja niihin liittyvä riski ovat markkinoiden kannalta riittävän läpinäkyviä, kyseisten laitosten ja yritysten olisi julkistettava tietoja sellaista henkilöstöä koskevasta palkka- ja palkkiopolitiikasta ja -käytännöistä, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus kyseisen laitoksen riskiprofiiliin. Tämä velvollisuus ei saisi kuitenkaan rajoittaa yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 95/46/EY¹⁶ soveltamista.

¹⁵ EUVL L 145, 30.4.2004, s. 1.

¹⁶ EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (13) Luottolaitokseen mahdollisesti kohdistuvien riskien arvioinnin tulisi johtaa tehokkaisiin valvontatoimiin. Sen vuoksi on tarpeen jatkaa valvontatoimien lähentämistä, jotta voidaan tukea valvontaviranomaisten yhteisiä päätöksiä ja varmistaa yhdenvertaiset kilpailuolosuhteet yhteisössä.
- (14) Arvopaperistamisille, joissa muita arvopaperistamisia niputetaan uudelleen ja joissa luottoriski on suurempi kuin tavanomaisissa arvopaperistamisissa, olisi asetettava omat pääomavaatimuksensa, jotka toimituvat selvinä pidäkkeinä ja estäisivät luottolaitoksia ja sijoituspalveluyrityksiä sijoittamasta arvopaperistamisiin, jotka ovat erityisen monimutkaisia ja riskialttiita.
- (15) Pankkien, jotka sijoittavat uudelleenarvopaperistamisiin, on direktiivin 2006/48/EY mukaan noudatettava asianmukaista huolellisuutta myös suojattavien arvopaperistamisten ja näiden perustana olevien arvopaperistamattomien vastuiden osalta. Sen mukaan, miten monimutkainen on arvopaperistamisjärjestelyjen kerrosteisuus ja miten monimutkaisia ja/tai moninaisia ovat arvopaperistamattomat vastuut, joihin uudelleenarvopaperistamiset perustuvat, voi olla mahdotonta ja/tai epätaloudellista noudattaa vaadittua asianmukaista huolellisuutta. Tämä koskee erityisesti sellaisia tapauksia, joissa pohjimmaisina suojattavina vastuina on esimerkiksi velkarahoitteinen yritysosto tai projektirahoitukseen liittyvä velka. Tällaisissa tapauksissa laitosten ei tulisi sijoittaa näin monimutkaisiin uudelleenarvopaperistamisiin. Arvioidessaan, onko laitos noudattanut vaadittua asianmukaista huolellisuutta, toimivaltaisten viranomaisten olisi kiinnitettävä erityistä huomiota tällaisiin hyvin monimutkaisiin arvopaperistamisiin ja vaadittava, että ne vähennetään kokonaan pääomasta, jollei ole vakuuttavasti osoitettu toimivaltaisia viranomaisia tyydyttävällä tavalla, että kussakin yksittäisessä tapauksessa, jossa on kyse hyvin monimutkaisista uudelleenarvopaperistetuista vastuista, laitos on noudattanut direktiivissä 2006/48/EY vaadittua asianmukaista huolellisuutta myös pohjimmaisten suojattavien vastuiden osalta.
- (16) Edistääkseen niiden menettelyjen lähentymistä, joilla valvotaan asianmukaisen huolellisuuden noudattamista hyvin monimutkaisten uudelleenarvopaperistamisten yhteydessä, Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean olisi laadittava suuntaviivat, joissa olisi määriteltävä, minkätyyppisiä uudelleenarvopaperistamisia pidetään tässä yhteydessä ”hyvin monimutkaisina”, tai millä perusteilla niitä pidetään tällaisina. Määritelmä tai perusteet olisi mukautettava markkinakäytäntöjen muutoksiin.
- (17) Varovaista arvostusta koskevia direktiivin 2006/49/EY säännöksiä olisi sovellettava kaikkiin käypään arvoon arvostettaviin rahoitusvälineisiin riippumatta siitä, ovatko ne kyseisen laitoksen kaupankäyntivarastossa vai sen ulkopuolella. On syytä täsmentää, että jos varovaista arvostusta soveltamalla saadaan kirjanpitoon tosiasiallisesti merkittyä arvoa pienempi kirjanpitoarvo, omista varoista on vähennettävä kyseisen erotuksen absoluuttinen arvo.
- (18) Laitoksilla olisi oltava mahdollisuus valita, sovelletaanko arvopaperistettuihin omaisuuseriin, joiden riskipaino on tämän direktiivin mukaan laskettuna 1 250 prosenttia, pääomavaatimusta vai vähennetäänkö ne omista varoista, riippumatta siitä, ovatko kyseiset omaisuuserät kaupankäyntivarastossa vai sen ulkopuolella.

- (19) Selvitysriskejä koskevia pääomavaatimuksia olisi sovellettava myös kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin selvitysriskeihin.
- (20) Alulle panevilla tai järjestävillä laitoksilla ei tulisi olla mahdollisuutta kiertää ylimääräistä tukea koskevaa kieltoa käyttämällä kaupankäyntivarastojaan tällaisen tuen tarjoamiseen.
- (21) Rajoittamatta tässä direktiivissä nimenomaisesti vaadittujen tietojen antamista, tiedonantovelvollisuudella tulisi pyrkiä siihen, että markkinaosapuolet saavat tarkat ja kattavat tiedot kunkin laitoksen riskiprofiilista. Sen vuoksi laitoksia olisi vaadittava antamaan lisätietoja, joita ei nimenomaisesti mainita tässä direktiivissä, jos se on tarpeen kyseisen tavoitteen saavuttamiseksi.
- (22) Direktiivin 2006/48/EY yhdenmukaisen täytäntöönpanon varmistamiseksi koko yhteisössä komissio ja Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitea perustivat vuonna 2006 työryhmän (vakavaraisuusdirektiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä käsittelevä ryhmä), jolle annettiin tehtäväksi keskustella mainitun direktiivin täytäntöönpanoon liittyvistä kysymyksistä sekä etsiä niihin ratkaisuja. Työryhmän mukaan tietyt direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY tekniset säännökset vaativat vielä täsmentämistä. Sen vuoksi on aiheellista tarkistaa kyseisiä säännöksiä.
- (23) Jos arvopaperistetun omaisuuserän ulkoisessa luottoluokituksessa on otettu huomioon sijoittavan laitoksen itsensä tarjoaman luottosuojan vaikutus, kyseisellä laitoksella ei tulisi olla mahdollisuutta hyötyä tähän suojaan perustuvasta alhaisemmasta riskipainosta. Tällöin arvopaperistamista ei saisi vähentää pääomasta, jos riskipaino voidaan määrittää muilla keinoin kyseisen omaisuuserän todellisen riskin mukaisesti ottamatta tällaista luottosuojaa huomioon.
- (24) Laitoksia koskevaa tiedonantovelvollisuutta olisi tiukennettava merkittävästi arvopaperistamisen alalla. Vaatimuksissa olisi otettava huomioon myös kaupankäyntivarastoon kuuluvien arvopaperistettujen omaisuuserien riskit.
- (25) Arvopaperistettujen omaisuuserien erityisistä riskeistä johtuvat pääomavaatimukset olisi sovitettava muuta rahoitustoimintaa koskevien pääomavaatimusten mukaisiksi, koska arvopaperistettuihin omaisuuseriä käsitellään jälkimmäisissä vaatimuksissa eriytetymmällä ja riskiherkemmällä tavalla.
- (26) Markkinariskiä koskevien pääomavaatimusten laskemiseen käytettäviä sisäisiä malleja koskevia vaatimuksia olisi tiukennettava, koska kyseisten mallien suorituskyky on viime aikoina ollut heikkoa. Niiden olisi erityisesti katettava paremmin kaupankäyntivarastoon sisältyvät luottoriskit. Lisäksi pääomavaatimuksiin olisi sisällyttävä stressitilanteisiin sovitettu osa, jolla tiukennetaan pääomavaatimuksia markkinaolosuhteiden vaikeutuessa ja pienennetään myötäsyklisyyspotentiaalia. Koska arvopaperistettuja omaisuuseriä on viime aikoina ollut erityisen vaikea käsitellä sisäisiin malleihin perustuvilla menetelmillä, olisi rajoitettava laitosten mahdollisuutta mallintaa arvopaperistamiseen liittyviä riskejä, jotka sisältyvät kaupankäyntivarastoon, ja edellytettävä lähtökohtaisesti, että kaupankäyntivarastoon kuuluville arvopaperistetuille omaisuuserille asetetaan standardoitu pääomavaatimus.
- (27) Sen vuoksi direktiivejä 2006/48/EY ja 2006/49/EY olisi muutettava,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/48/EY seuraavasti:

(1) Lisätään 4 artiklaan 40 a ja 40 b alakohta seuraavasti:

”(40 a) ’uudelleenarvopaperistamisella’ tarkoitetaan arvopaperistamista, jossa yksi tai useampi suojattavista vastuista täyttää arvopaperistetun omaisuuserän määritelmän;

(40 b) ’uudelleenarvopaperistetulla omaisuuserällä’ tarkoitetaan uudelleenarvopaperistamisesta johtuvaa vastuuta;”.

(2) Muutetaan 22 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että jokaisessa luottolaitoksessa on toimiva päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmä, joka muodostuu selkeästä organisaatorakenteesta, jossa vastualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja kattavasti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi, joille se on tai saattaa olla alttiina, riittävästä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan lukien luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät, sekä palkka- ja palkkiopolitiikasta ja -käytännöistä, jotka ovat sopusoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistävät sitä.”

(b) Lisätään 3 kohta seuraavasti:

”3. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on varmistettava, että moitteettomasta palkka- ja palkkiopolitiikasta on olemassa liitteessä V olevassa 22 kohdassa esitettyjen periaatteiden mukaiset suuntaviivat. Euroopan arvopaperimarkkinavalvojien komitean on läheisessä yhteistyössä Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean kanssa varmistettava, että sellaisiin henkilöstöluokkiin sovellettavasta palkka- ja palkkiopolitiikasta on olemassa suuntaviivat, jotka osallistuvat rahoitusvälineiden markkinoista 21 päivänä huhtikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/39/EY tarkoitettuihin sijoituspalvelujen tarjontaan ja sijoitustoiminnan harjoittamiseen.

(3) Lisätään 54 artiklaan seuraava kohta:

”Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden asianomaisilla toimivaltaisilla viranomaisilla on ensimmäistä kohtaa sovellettaessa valtuudet määrätä taloudellisia ja muita seuraamuksia tai toimenpiteitä. Seuraamusten tai toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.”

(4) Muutetaan 57 artikla seuraavasti:

(a) Korvataan ensimmäisen kohdan r alakohta seuraavasti:

”r) arvopaperistetut omaisuuserät, joiden riskipaino on 1 250 prosenttia liitteessä IX olevan 4 osan mukaisesti laskettuina, ja kaupankäyntivarastoon kuuluvat arvopaperistetut omaisuuserät, joiden riskipaino olisi 1 250 prosenttia kyseisen luottolaitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolella.”

(b) Lisätään seuraava kohta:

Saamisten yhteismäärää lasketaan r alakohtaa sovellettaessa liitteessä IX olevassa 4 osassa täsmennetyllä tavalla.”

(5) Lisätään 64 artiklaan 5 kohta seuraavasti:

”5. Luottolaitosten on sovellettava direktiivin 2006/49/EY liitteessä VII olevan B osan vaatimuksia kaikkiin käypään arvoon arvostettaviin omaisuuseriinsä laskiessaan omien varojen määrä, eivätkä ne saa sisällyttää omien varojen määrään sellaisia määriä, jotka ovat kyseisten vaatimusten mukaan tarpeellisia oikaisuja.”

(6) Korvataan 66 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Edellä 57 artiklan l–r alakohdan erien kokonaismäärä on vähennettävä puoliksi kyseisen artiklan ensimmäisen kohdan a, b ja c alakohdan erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdan erät, ja puoliksi kyseisen artiklan d–h alakohdan erien kokonaismäärästä sen jälkeen, kun tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä rajoituksia on sovellettu. Jos puolet 57 artiklan l–r alakohdan erien kokonaismäärästä ylittää d–h alakohdan erien kokonaismäärän, ylijäävä osa vähennetään kyseisen artiklan a, b ja c alakohdan erien kokonaismäärästä, josta on vähennetty kyseisen artiklan i, j ja k alakohdan erät.

Edellä 57 artiklan r alakohdassa tarkoitettuja eriä ei vähennetä, jos ne on sisällytetty 75 artiklaa sovellettaessa laskettuun riskipainotettujen saamisten yhteismäärään liitteessä IX olevassa 4 osassa täsmennetyllä tavalla tai pääomavaatimusten laskentaan direktiivin 2006/49/EY liitteessä I täsmennetyllä tavalla.”

(7) Korvataan 75 artiklan c alakohta seuraavasti:

”c) kaikkeen liiketoimintaan liittyvän valuuttariskin, selvitysriskin ja hyödykeriskin osalta direktiivin 2006/49/EY 18 artiklan mukaisesti määritetyt pääomavaatimukset;”.

(8) Korvataan 101 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Seuraavat eivät saa tarjota arvopaperistamiselle sopimusvelvoitteensa ylittävää tukea supistaakseen todellisia tai mahdollisia tappiota sijoittajille:

a) Alulle paneva luottolaitos, joka on tehnyt arvopaperistamisen osalta jotain seuraavista:

- i) soveltanut 95 artiklaa riskipainotettujen saamisten yhteismäärän laskennassa;
- ii) myynyt rahoitusvälineitä kaupankäyntivarastostaan SSPE:lle, jolloin sillä ei ole enää pääomaa kyseisten rahoitusvälineiden erityistä riskiä varten;

b) järjestävä luottolaitos.”

(9) Lisätään 122 a artiklan jälkeen 122 b artikla seuraavasti:

”122 b artikla

1. Liitteessä IX olevaan 4 osaan sisältyvistä yleisten uudelleenarvopaperistettujen omaisuuserien riskipainoista huolimatta toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että luottolaitokset soveltavat 1 250 prosentin riskipainoa hyvin monimutkaisiin uudelleenarvopaperistamisiin kuuluviin omaisuuseriin, jollei luottolaitos ole osoittanut toimivaltaiselle viranomaiselle kunkin kyseisen uudelleenarvopaperistetun omaisuuserän osalta, että se on noudattanut 122 a artiklan 4 ja 5 kohdassa asetettuja vaatimuksia.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan 31 päivän joulukuuta 2010 jälkeen liikkeeseen laskettaviin uusiin uudelleenarvopaperistamisiin kuuluviin omaisuuseriin. Olemassa oleviin uudelleenarvopaperistamisiin kuuluviin omaisuuseriin 1 kohtaa sovelletaan 31 päivästä joulukuuta 2014 alkaen, jos uusia suojattavia vastuita lisätään tai korvataan kyseisen päivämäärän jälkeen.”

Lisätään 136 artiklan 2 kohtaan seuraava alakohta:

”Määritettäessä omien varojen asianmukaista tasoa 124 artiklan mukaisessa valvojan kokonaisarviossa toimivaltaisten viranomaisten on arvioitava, onko välttämätöntä asettaa vähimmäistason lisäksi erityinen vakavaraisuusvaatimus luottolaitokseen mahdollisesti kohdistuvien riskien kattamiseksi, ottaen huomioon seuraavat seikat:

- a) 123 artiklassa tarkoitettuun luottolaitosten sisäisen pääoman arviointiin liittyvät määrälliset ja laadulliset näkökohdat;
- b) 22 artiklassa tarkoitetut luottolaitosten järjestelmät, prosessit ja menetelmät;
- c) 124 artiklan mukaisesti suoritettujen valvojan kokonaisarvion tulos.”

(10) Korvataan 145 artiklan 3 kohta seuraavasti:

”3. Luottolaitosten on vahvistettava virallinen toimintalinja 1 ja 2 kohdan mukaisen tiedonantovelvollisuuden noudattamiseksi, ja niillä on oltava toimintalinjat julkistettavien tietojen asianmukaisuuden arvioimiseksi, mukaan lukien tietojen todentaminen ja julkistamistiheys. Luottolaitoksilla on oltava toimintalinjat myös sen seikan arvioimiseksi, antavatko niiden julkistamat tiedot markkinaosapuolille kattavan käsityksen niiden riskiprofiilista.

Jos julkistettut tiedot eivät anna markkinaosapuolille kattavaa käsitystä riskiprofiilista, luottolaitosten on julkistettava tiedot, jotka tarvitaan 1 kohdassa

vaadittujen tietojen lisäksi. Niiden edellytetään kuitenkin julkistavan ainoastaan sellaiset tiedot, jotka ovat liitteessä XII olevassa 1 osassa vahvistettujen tietojen julkistamisen teknisten kriteerien mukaan olennaisia eivätkä liikesalaisuuksia tai luottamuksellisia tietoja.”

- (11) Muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteen I mukaisesti.

2 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/49/EY seuraavasti:

- (1) Lisätään 3 artiklan 1 kohdan ensimmäiseen alakohtaan t alakohta seuraavasti:

”t) ’arvopaperistetulla omaisuuserällä’ ja ’uudelleenarvopaperistetulla omaisuuserällä’ tarkoitetaan direktiivissä 2006/48/EY määriteltyjä arvopaperistettua omaisuuserää ja uudelleenarvopaperistettua omaisuuserää.”

- (2) Korvataan 17 artiklan 1 kohdan johdantolause seuraavasti:

”Kun laitos laskee riskipainotettujen saamisten yhteismäärää direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklan mukaisesti tämän direktiivin liitteen II soveltamista varten, sovelletaan direktiivin 2006/48/EY liitteessä VII olevan 1 osan 36 kohdan mukaisessa laskennassa seuraavia periaatteita:”.

- (3) Korvataan 18 artiklan 1 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) kaupankäyntivarastoa koskevat pääomavaatimukset, jotka lasketaan 28–32 artiklassa säädettyjen menetelmien ja vaihtoehtojen sekä liitteiden I, II ja VI sekä soveltuvin osin liitteen V mukaisesti, ja muuta rahoitustoimintaa koskevat pääomavaatimukset, jotka lasketaan liitteessä II olevien 1–4 kohdan mukaisesti:”.

- (4) Muutetaan liitteet tämän direktiivin liitteen II mukaisesti.

3 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2010. Niiden on viipymättä toimitettava komissiolle kirjallisena nämä säännökset sekä kyseisiä säännöksiä ja tätä direktiiviä koskeva vastaavuustaulukko.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

4 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

LIITE I

Muutetaan direktiivin 2006/48/EY liitteet V, VI, IX ja XII seuraavasti:

(1) Lisätään liitteeseen V 11 jakso seuraavasti:

”11. PALKKA- JA PALKKIOPOLITIikka

22. Luottolaitosten laatiessa ja soveltaessa sellaisia henkilöstöryhmiä koskevaa palkka- ja palkkiopolitiikkaa, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus niiden riskiprofiiliin, luottolaitosten on noudatettava seuraavia periaatteita tavalla, joka on oikeassa suhteessa niiden kokoon, sisäiseen organisaatioon sekä toiminnan luonteeseen, laajuuteen ja monitahoisuuteen:
- a) palkka- ja palkkiopolitiikka on sopusoinnussa moitteettoman ja tehokkaan riskienhallinnan kanssa ja edistää sitä eikä houkuttele liialliseen riskinottoon, joka ylittäisi luottolaitoksen hyväksymän riskitason;
 - b) palkka- ja palkkiopolitiikka noudattaa luottolaitoksen liiketoimintastrategiaa, tavoitteita, arvoja ja pitkän aikavälin etuja;
 - c) luottolaitoksen hallintoelin (valvontatoimi) vahvistaa palkka- ja palkkiopolitiikan yleiset periaatteet ja vastaa sen täytäntöönpanosta;
 - d) vähintään vuosittain tarkastetaan keskitetysti, riippumattomasti ja sisäisesti, että palkka- ja palkkiopolitiikan täytäntöönpanossa on noudatettu hallintoelimen (valvontatoimi) määrittelemää palkka- ja palkkiopolitiikkaa ja -menettelyjä;
 - e) jos kyseessä on tulospohjainen palkka tai palkkio, sen kokonaismäärä perustuu kokonaisarvioon asianomaisen henkilön ja asianomaisen liiketoimintayksikön suorituksesta ja luottolaitoksen kokonaistuloksesta;
 - f) palkan ja palkkion kiinteät ja muuttuvat osat tasapainotetaan asianmukaisesti. Riittävän suuri osuus palkan tai palkkion kokonaismäärästä säilytetään kiinteänä, jotta pystytään noudattamaan täysin joustavaa bonuspolitiikkaa, jonka mukaisesti bonus saatetaan myös jättää maksamatta;
 - g) työsopimuksen ennenaikaiseen päättymiseen perustuvat maksut perustuvat pidemmän aikavälin tulokseen, ja ne suunnitellaan siten, että epäonnistumista ei palkita;
 - h) bonuksia tai bonuspooleja laskettaessa käytettäviä suoritustason mittaamenetelmiä voidaan mukauttaa nykyisten ja tulevien riskien valossa, ja huomioon otetaan myös pääomakustannukset ja vaadittu likviditeetti;

- i) jos bonus on merkittävä, sen huomattavan osan maksua lykätään asianmukaisen ajan, ja maksu perustuu yrityksen toiminnan tuloksellisuuteen tulevaisuudessa.”
- (2) Muutetaan liitteessä VI oleva 1 osa seuraavasti:
- (a) Korvataan 8 kohta seuraavasti:
- ”8. Rajoittamatta 9–11 kohdan soveltamista saamiset alue- ja paikallisviranomaisilta on riskipainotettava kuten saamiset laitoksilta, jollei 11 a kohdan soveltamisesta muuta johdu. Tämä käsittely on riippumaton 80 artiklan 3 kohdan mukaisesta harkintavallasta. Tämän liitteen 31, 32 ja 37 kohdassa määriteltyä lyhytaikaisten saamisten etuuskohtelua ei sovelleta.”
- (b) Lisätään 11 a kohta seuraavasti:
- ”11 a. Saamisiin jäsenvaltioiden alue- ja paikallisviranomaisilta, jotka ovat asianomaisen alue- tai paikallisviranomaisen kotimaan valuutan määräisiä ja kotimaan valuutassa rahoitettuja, sovelletaan 20 prosentin riskipainoa, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 9–11 kohdan soveltamista.”
- (3) Muutetaan liite IX seuraavasti:
- (a) Lisätään 3 osan 1 kohtaan c alakohta seuraavasti:
- ”c) luottoluokitus ei saa kokonaan eikä osittain perustua luottolaitoksen tarjoamaan takauksen luonteiseen omaan tukeen.”
- (b) Muutetaan 4 osa seuraavasti:
- i) Lisätään 5 kohtaan virke seuraavasti:
- ”Jos arvopaperistetuista lyhyistä rahoitusinstrumenteista muodostuvaan positioon ei voida soveltaa valitun luottoluokituslaitoksen antamaa luottoluokitusta edellä 3 osan 1 kohdan c alakohdassa asetetun vaatimuksen vuoksi, luottolaitos voi käyttää likviditeettisopimukselle annettua riskipainoa laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää lyhyelle rahoitusinstrumentille, jos ABCP-ohjelmaan kuuluva lyhyt rahoitusinstrumentti ja likviditeettisopimus muodostavat päällekkäiset positiot.”
- ii) Korvataan 6 kohta seuraavasti:
- ”6. Jollei 8 kohdan soveltamisesta muuta johdu, luokiteltuihin arvopaperistettuihin tai uudelleenarvopaperistettuihin omaisuuseriin sisältyvä riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on laskettava soveltamalla vastuuarvoon riskipainoa, joka liittyy luottoluokkaan, johon toimivaltaiset viranomaiset ovat 98 artiklan mukaisesti todenneet luottoluokituksen kuuluvan, kuten taulukossa 1 esitetään.”
- iii) Korvataan taulukko 1 seuraavasti:

Taulukko 1

Luottoluokka	1	2	3	4 (Muut kuin lyhytaikaiset luottoluokitukset)	Kaikki muut luottoluokat
Arvopaperistettut omaisuuserät	20 %	50 %	100 %	350 %	1 250 %
Uudelleenarvopaperistettut omaisuuserät	40 %	100 %	225 %	650 %	1 250 %

iv) Poistetaan taulukko 2.

v) Korvataan 46 kohta seuraavasti:

”46. Luottoluokituksen perustuvaa arviointimallia sovellettaessa luokiteltuihin arvopaperistettuihin tai uudelleenarvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvä riskipainotettujen saamisten yhteismäärä on laskettava soveltamalla vastuarvoon 1,06:lla kerrottua riskipainoa, joka liittyy luottoluokkaan, johon toimivaltaiset viranomaiset ovat 98 artiklan mukaisesti todenneet luottoluokituksen kuuluvan, kuten taulukossa 4 esitetään.”

vi) Korvataan taulukko 4 seuraavasti:

Taulukko 4

Luottoluokka		Arvopaperistettut omaisuuserät			Uudelleenarvopaperistettut omaisuuserät	
Muut kuin lyhyen aikavälin luottoluokitukset	Lyhyen aikavälin luottoluokitukset	A	B	C	D	E
1	1	7 %	12 %	20 %	20 %	30 %
2		8 %	15 %	25 %	25 %	40 %
3		10 %	18 %	35 %	35 %	50 %
4	2	12 %	20 %		40 %	65 %
5		20 %	35 %		60 %	100 %
6		35 %	50 %		100 %	150 %

7	3	60 %	75 %	150 %	225 %
8		100 %		200 %	350 %
9		250 %		300 %	500 %
10		425 %		500 %	650 %
11		650 %		750 %	850 %
Kaikki muut ja luokittelemattomat		1 250 %			

vii) Korvataan 47 kohta seuraavasti:

”47. Taulukossa 4 olevaan C-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia on sovellettava, kun arvopaperistettujen omaisuuserät eivät ole uudelleenarvopaperistettuja omaisuuseriä, ja kun arvopaperistettavia vastuuta on alle kuusi. Muihin arvopaperistettuihin omaisuuseriin, jotka eivät ole uudelleenarvopaperistettuja omaisuuseriä, on sovellettava B-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia, paitsi jos positio on arvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa, jolloin on sovellettava A-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia. Uudelleenarvopaperistettuihin omaisuuseriin on sovellettava E-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia, paitsi jos uudelleenarvopaperistettujen omaisuuserät ovat uudelleenarvopaperistamisen ylimmässä etuoikeusluokassa eikä yksikään suojeuttavista vastuista sinällään kuulu uudelleenarvopaperistettuihin vastuihin, jolloin on sovellettava D-sarakkeeseen sisältyviä painotuksia. Määritettäessä sitä, onko kyseessä ylin etuoikeusluokka, ei tarvitse ottaa huomioon määriä, jotka on maksettava korko- tai valuuttajohdannaissopimuksen perusteella, eikä määriä, jotka perustuvat palkkioihin tai muihin vastaaviin maksuihin.”

viii) Poistetaan 48 kohta.

ix) Korvataan 49 kohta seuraavasti:

”49. Kun lasketaan arvopaperistettavien vastuiden määrää, yhden vastapuolen useita vastuuta käsitellään yhtenä vastuuna. Vastuiden määrä lasketaan seuraavan kaavan mukaisesti:

$$N = \frac{(\sum_i EAD_i)^2}{\sum_i EAD_i^2}$$

jossa EAD_i on kaikkien i :nteen velalliseen kohdistuvien vastuuarvojen summa. Jos suurimman vastuun $C1$ osuus salkusta on tiedossa, luottolaitos voi katsoa N :n olevan yhtä kuin $1/C1$.”

x) Poistetaan 50 kohta.

xi) Korvataan 52 kohta seuraavasti:

”52. Jollei 58 ja 59 kohdan soveltamisesta muuta johdu, valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia sovellettaessa arvopaperistettaviin omaisuuseriin sovellettavan riskipainon on oltava 53 kohdan mukaisesti sovellettava riskipaino. Uudelleenarvopaperistettujen omaisuuserien riskipainon on kuitenkin oltava vähintään 20 prosenttia ja muiden arvopaperistettujen omaisuuserien vähintään 7 prosenttia.”

xii) Korvataan 53 kohdan kuudes alakohta seuraavasti:

”N on 49 kohdan mukaisesti laskettujen vastuiden lukumäärä. Kun kyseessä on uudelleenarvopaperistaminen, luottolaitoksen on tarkasteltava ryhmään kuuluvien arvopaperistettujen vastuiden lukumäärää eikä niiden alkuperäisiin ryhmiin kuuluvien suojattavien vastuiden lukumäärää, joista suojattavat arvopaperistetut vastuut ovat peräisin.”

(12) (4) Muutetaan liitteessä XII oleva 2 osa seuraavasti:

a) Korvataan 9 ja 10 kohta seuraavasti:

”9. Luottolaitosten, jotka laskevat pääomavaatimuksensa 75 artiklan b ja c alakohdan mukaisesti, on julkistettava kyseiset vaatimukset erikseen kunkin kyseisissä säännöksissä mainitun riskin osalta. Arvopaperistettujen omaisuuserien erityiseen korkoriskiin liittyvät pääomavaatimukset on ilmoitettava erikseen.

10. Luottolaitosten, jotka laskevat pääomavaatimuksensa direktiivin 2006/49/EY liitteen V mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot:

a) jokaisesta osasalkusta

- i) käytettyjen mallien ominaisuudet;
- ii) riskin kasvusta johtuvan pääomavaatimuksen osalta tiedot käytetyistä menetelmistä ja sisäisellä mallilla mitatuista riskeistä, mukaan lukien kuvaus lähestymistavasta, jolla luottolaitos määrittää likviditeettihorizontit, sekä tiedot käytetyistä menetelmistä, joilla toteutetaan pääoman hallinta tavalla, joka on yhdenmukainen vaaditun vakausstandardin ja mallin validoinnissa sovellettujen lähestymistapojen kanssa;
- iii) kuvaus osasalkkuihin tehdyistä stressitesteistä;
- iv) kuvaus sisäisten mallien ja mallintamisprosessien tarkkuuden ja johdonmukaisuuden toteutumatesteissä ja validoinnissa sovelletuista menetelmistä;

b) toimivaltaisen viranomaisen ilmaiseman hyväksynnän laajuus;

c) kuvaus direktiivin 2006/49/EY liitteessä VII olevassa B osassa esitettyjen vaatimusten noudattamisen tasosta ja menetelmistä;

- d) seuraavien lukujen korkein ja alhaisin arvo sekä keskiarvo:
 - i) päivittäiset todennäköiset tappioluvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;
 - ii) stressitestatut todennäköiset tappioluvut raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;
 - iii) riskin kasvusta johtuva pääomavaatimus raportointikauden aikana ja raportointikauden päättyessä;
- e) riskin kasvusta johtuva pääomavaatimus sekä kunkin katetun osasalkun painotettu keskimääräinen likviditeettihorisontti;
- f) vertailu, jossa verrataan päivittäisten todennäköisten tappiolukujen päivän loppuarvoja kaupankäyntisalkun arvossa seuraavan kaupankäyntipäivän loppuun mennessä tapahtuneisiin yhden päivän muutoksiin, sekä raportointikauden aikana tapahtuneita mahdollisia merkittäviä poikkeamia koskeva analyysi.”

b) Korvataan 14 kohta seuraavasti:

”14. Luottolaitosten, jotka laskevat riskipainotettujen saamisten yhteismäärän 94–101 artiklan mukaisesti tai pääomavaatimuksensa direktiivin 2006/49/EY liitteessä I olevan 16 a kohdan mukaisesti, on julkistettava seuraavat tiedot, tarvittaessa erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:

- a) kuvaus luottolaitoksen tavoitteista arvopaperistamistoiminnoissa;
- b) muiden riskien luonne, mukaan lukien arvopaperistettuihin omaisuuseriin liittyvä likviditeettiriski;
- c) uudelleenarvopaperistamistoimintojen yhteydessä otettujen ja vastuulla olevien riskien tyypit kohde-etuutena olevien arvopaperistettujen positioden etuoikeusluokkien osalta ja kyseisten positioden kohde-etuutena olevien omaisuuserien osalta;
- d) luottolaitoksen eri tehtävät arvopaperistamisprosessissa;
- e) tiedot luottolaitoksen kunkin tehtävän laajuudesta;
- f) kuvaus käytössä olevista prosesseista, joilla seurataan arvopaperistettujen vastuiden luotto- ja markkinariskissä tapahtuvia muutoksia, mukaan lukien kohde-etuutena olevien omaisuuserien muuttumisen vaikutukset arvopaperistettuihin vastuisiin, ja kuvaus siitä, mitä muutoksia prosesseissa tapahtuu, kun niitä sovelletaan uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin;
- g) kuvaus luottolaitoksen toimintalinjoista, joiden mukaisesti käytetään suojausta ja takauksen luonteista luottosuojaa lieventämään hallussa oleviin arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin

liittyviä riskejä, mukaan lukien tiedot merkittävistä suojauksen vastapuolista riskityypeittäin;

- h) menetelmät, joita luottolaitos soveltaa laskiessaan riskipainotettujen saamisten yhteismäärää arvopaperistamistoiminnoissa, mukaan lukien arvopaperistettujen vastuiden tyypit, joihin kutakin menetelmää sovelletaan;
- i) niiden arvopaperistamista varten perustettujen erillisyhtiöiden tyypit, joita luottolaitos järjestäjänä käyttää kolmansiin liittyvien vastuiden arvopaperistamiseen, mukaan lukien tieto siitä, onko luottolaitoksella taseeseen sisältyviin omaisuuseriin tai taseen ulkopuolisiin eriin liittyviä vastuita kyseisissä erillisyhtiöissä, ja missä muodossa vastuut ovat ja kuinka paljon niitä on;
- j) tiivistelmä luottolaitoksen kirjanpitokäytänteistä arvopaperistamistoiminnoissa mukaan lukien
 - i) tieto siitä, käsitelläänkö transaktioita myyntinä vai rahoituksena;
 - ii) myyntivoittojen kirjaamistavat;
 - iii) arvopaperistettujen omaisuuserien arvostuksessa käytetyt menetelmät sekä keskeiset oletukset ja panokset;
 - iv) synteettisen arvopaperistamisen käsittelytavat, jos ne eivät sisälly muihin kirjanpitokäytänteisiin;
 - v) tieto siitä, kuinka arvopaperistamista odottavat erät arvostetaan, ja merkitäänkö ne luottolaitoksen kaupankäyntivarastoon vai sen ulkopuolisiin eriin;
 - vi) käytänteet, joita sovelletaan vastuiden kirjaamiseen taseeseen niiden järjestelyjen osalta, jotka voivat edellyttää luottolaitoksen tukevan arvopaperistettuja omaisuuseriä rahallisesti;
- k) arvopaperistamisessa käytettyjen luottoluokituslaitosten nimet sekä vastuutyypit, joihin kunkin laitoksen luokituksia sovelletaan;
- l) tarvittaessa kuvaus liitteessä IX olevassa 4 osassa tarkoitetusta sisäisen arvioinnin lähestymistavasta (mukaan lukien sisäisen arviointiprosessin rakenne ja sisäisen arvioinnin ja ulkoisten luottoluokitusten suhde), sisäisen arvioinnin käytöstä muuhun kuin sisäisen arvioinnin lähestymistavan mukaisten pääomavaatimusten laskentaan, sisäisen arviointiprosessin valvontamekanismeista (mukaan lukien riippumattomuudesta ja vastuuvollisuudesta) ja sisäisen arviointiprosessin tarkastelusta; kuvaus niiden vastuiden tyypeistä, joihin sisäistä arviointiprosessia sovelletaan, ja vastuutyypeittäin kuvaus stressitekijöistä, joita käytetään erillisten takausten tason määrittelyssä;
- m) syyt i–l alakohtaan liittyvien kvantitatiivisten tietojen mahdollisiin merkittäviin muutoksiin edelliseen raportointikauteen verrattuna;

- n) seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä vastuutyypeittäin jaoteltuina:
- i) luottolaitoksen arvopaperistamien vastuiden kokonaisarvo (perinteinen ja synteettinen arvopaperistaminen ja arvopaperistaminen, jossa luottolaitos toimii ainoastaan järjestäjänä, on eriteltävä);
 - ii) taseeseen sisältyvien hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistettujen vastuiden ja taseen ulkopuolisten arvopaperistettujen vastuiden kokonaismäärä;
 - iii) arvopaperistamista odottavien omaisuuserien kokonaismäärä;
 - iv) arvopaperistetuista sopimuksista, joihin sovelletaan ennen aikaista kuoletusta koskevaa käsittelyä, myyjän ja sijoittajien osuuksille kohdistettujen nostettuihin määriin liittyvien vastuiden kokonaismäärä; luottolaitokseen kohdistuvien pääomavaatimusten kokonaismäärä, joka johtuu sen hallussa olevista (myyjän) osuuksista nostettuihin määriin ja nostamattomiin luottoihin; ja luottolaitokseen kohdistuvien pääomavaatimusten kokonaismäärä, joka johtuu sijoittajan osuuksista nostettuihin määriin ja nostamattomiin luottoihin;
 - v) niiden arvopaperistettujen vastuiden määrä, jotka on vähennetty omista varoista tai joihin sovelletaan 1 250 prosentin riskipainoa;
 - vi) tiivistelmätiedot kuluneen vuoden arvopaperistamisista, mukaan lukien arvopaperistettujen vastuiden yhteismäärä sekä kirjatut myyntivoitot ja -tappiot;
- o) seuraavat tiedot erikseen kaupankäyntivarastosta ja sen ulkopuolisista eristä:
- i) hallussa olevien tai ostettujen arvopaperistettujen omaisuuserien ja niihin liittyvien pääomavaatimusten kokonaisarvo jaoteltuna arvopaperistettuihin ja uudelleenarvopaperistettuihin vastuisiin ja edelleen jaoteltuna tarkoituksenmukaisiin riskipaino- tai pääomavaatimusalueisiin kunkin pääomavaatimusten laskennassa sovelletun lähestymistavan osalta;
 - ii) hallussa olevien tai ostettujen uudelleenarvopaperistettujen vastuiden kokonaisarvo jaoteltuna vastuisiin ennen suojausta ja/tai vakuutusta ja sen jälkeen, ja takaajista johtuvat vastuut jaoteltuna takaajien luottoluokitusten tai nimen mukaisesti;
- p) kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien ja luottolaitoksen arvopaperistamien vastuiden osalta arvopaperistettujen arvoltaan alentuneiden ja erääntyneiden omaisuuserien arvo ja luottolaitoksen jakson aikana kirjaamat tappiot, molemmat jaoteltuina vastuutyypeittäin;

- q) kaupankäyntivaraston osalta luottolaitoksen arvopaperistamien vastuiden, joihin sovelletaan markkinariskin pääomavaatimusta (perinteinen ja synteettinen arvopaperistaminen ja vastuutyypit eriteltävä), kokonaisarvo.”

c) Lisätään 15 kohta seuraavasti:

”15. Seuraavat tiedot on annettava luottolaitoksen palkka- ja palkkiokäytänteistä niiden henkilöstöryhmien osalta, joiden ammatillisella toiminnalla on olennainen vaikutus niiden riskiprofiiliin:

- a) palkka- ja palkkiopolitiikan määrittelyssä käytettyä päätöksentekoprosessia koskevat tiedot, tarvittaessa myös tiedot palkkiokomitean kokoonpanosta ja valtuuksista, palkka- ja palkkiopolitiikan määrittelyssä apuna käytetyn ulkopuolisen konsultin nimitiedot ja tiedot asianomaisten sidosryhmien roolista;
- b) tiedot palkkauksen ja tulosten välisestä suhteesta;
- c) tiedot tulosten mittaamisessa ja riskipainotuksessa käytetyistä perusteista;
- d) tiedot tulosperusteista, joita sovelletaan osakkeita, optioita tai palkan ja palkkion muuttuvia osia myönnettäessä;
- e) mahdolliseen bonusjärjestelmään ja muihin luontoisetuihin sovellettavat keskeiset parametrit ja perusteet.”

LIITE II

Muutetaan direktiivin 2006/49/ETY liitteet I, II, V ja VII seuraavasti:

(1) Muutetaan liite I seuraavasti:

a) Muutetaan 14 kohta seuraavasti:

i) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

”14. Laitoksen on jaoteltava kaupankäyntivarastoon liittyvät 1 kohdan mukaisesti lasketut nettopositionsa välineissä, jotka eivät ole arvopaperistettuja positioita, taulukon 1 luokkiin niiden liikkeeseenlaskijan ja/tai vastapuolen, ulkoisen tai sisäisen luottoluokituksen ja jäljellä olevan juoksuajan mukaan, ja kerrottava ne tämän jälkeen kyseisessä taulukossa esitetyillä painotuksilla. Sen on laskettava yhteen tämän kohdan ja 16 a kohdan soveltamisesta johtuvat painotetut positionsa (sekä pitkät että lyhyet) erityisriskin pääomavaatimuksensa laskemiseksi.”

ii) Poistetaan neljäs alakohta.

b) Lisätään 16 a kohta seuraavasti:

”16 a. Laitoksen on laskettava kaupankäyntivarastoonsa kuuluvien rahoitusvälineiden, jotka ovat arvopaperistettuja positioita, nettopositioille pääomavaatimukset seuraavasti:

a) arvopaperistettujen positioiden, joihin liittyvä luottoriski lasketaan saman laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien osalta standardimenetelmän mukaisesti, pääomavaatimus on 8 prosenttia standardimenetelmän mukaisesti laskettujen riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä, kuten direktiivin 2006/48/EY liitteessä IX olevassa 4 osassa säädetään;

b) arvopaperistettujen positioiden, joihin liittyvä luottoriski lasketaan saman laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisten erien osalta sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaisesti, pääomavaatimus on 8 prosenttia sisäisten luottoluokitusten menetelmän mukaisesti laskettujen riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä, kuten direktiivin 2006/48/EY liitteessä IX olevassa 4 osassa säädetään. Valvontaviranomaisen kehittämää arviointimallia voivat yksinomaan valvontaviranomaisen luvalla soveltaa muut laitokset kuin alulle paneva laitos, joka voi soveltaa sitä kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin kuuluvaan samaan arvopaperistettuun positioon. Valvontaviranomaisen kehittämässä arviointimallissa käytettävät PD- ja LGD-estimaatit on määritettävä direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklan mukaisesti tai vaihtoehtoisesti ja valvontaviranomaisen nimenomaisella luvalla liitteessä V olevassa 5 a kohdassa säädetyn lähestymistavan mukaisesti;

c) sen estämättä, mitä a ja b alakohdassa säädetään, uudelleenarvopaperistettujen positioiden, joiden riskipaino direktiivin 2006/48/EY 122 b artiklan 1 kohdan mukaisesti olisi 1 250 prosenttia, jos ne kuuluisivat saman laitoksen kaupankäyntivaraston ulkopuolisiin eriin, pääomavaatimus on 8 prosenttia kyseisen artiklan mukaisesta riskipainotettujen saamisten yhteismäärästä.”

c) Korvataan 34 kohta seuraavasti:

”34. Laitoksen on laskettava yhteen 1 kohdan mukaisesti kaikki pitkät nettopositionsa ja kaikki lyhyet nettopositionsa. Sen on kerrottava bruttokokonaispositionsa 8 prosentilla erityisriskin pääomavaatimuksensa laskemiseksi.”

d) Poistetaan 35 kohta.

(2) Korvataan liitteessä II olevan 7 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Kun kyseessä on luottoriskinvaihtosopimus, laitos, jolle vaihtosopimuksesta syntyvä vastuu aiheuttaa suojattavan omaisuuden osalta pitkän position, voi kuitenkin antaa tulevaisuuden potentiaalisen luottovastuun laskennassa prosenttiluvun arvoksi nolla, ellei luottoriskinvaihtosopimusta päätetä ja siitä johtuvia keskinäisiä velvoitteita nettouteta tilanteessa, jossa osapuoli, jolle sopimuksesta syntyvä vastuu aiheuttaa suojattavan omaisuuden osalta lyhyen position, tulee maksukyvyttömäksi, vaikka luottoriski ei suojattavan omaisuuden osalta toteutuisi; tällöin laitoksen potentiaalinen tuleva luottovastuu on rajoitettava niiden palkkioiden määrään, joita yhteisö ei ole vielä maksanut laitokselle.”

(3) Muutetaan liite V seuraavasti:

a) Korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tässä liitteessä säädetyn edellytyksin sallia, että laitokset laskevat position riskin, valuuttakurssiriskin ja/tai hyödykeriskin pääomavaatimuksensa käyttäen sisäisiä riskinhallintamallejaan liitteissä I, III ja IV esitettyjen menetelmien sijasta tai niihin yhdistettynä. Kussakin tapauksessa vaatimuksena on, että toimivaltainen viranomainen on nimenomaisesti hyväksynyt mallien käyttämisen vakavaraisuuden valvonnassa.”

b) Korvataan 4 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Toimivaltaisten viranomaisten on tutkittava, kykeneekö laitos suorittamaan kaupankäyntisalkun arvon sekä todellisen että oletetun muutoksen toteutumatestauksen. Kaupankäyntisalkun arvon oletettujen muutosten toteutumatestaus perustuu kaupankäyntisalkun päivän päätösarvon ja seuraavan päivän päätösarvon vertailuun, olettaen, että positiot pysyvät muuttumattomina. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksilta, että nämä toteuttavat asianmukaiset toimenpiteet toteutumatestausohjelmansa parantamiseksi, jos se havaitaan puutteelliseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava laitoksia

vähintään tekemään toteutumatestit käyttämällä kaupankäyntitoiminnan oletettuja tuloksia (eli käyttämällä sellaisia salkun arvon muutoksia, jotka tapahtuisivat, jos päivän päätöspöytäkirjat säilyisivät muuttumattomina).”

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Toimivaltaisten viranomaisten on hyväksyttävä se, että kaupankäynnin kohteena olevien vieraan tai oman pääoman ehtoisten välineiden positioihin liittyvä erityisriskin pääomavaatimus lasketaan käyttämällä laitoksen sisäistä mallia, jos sisäinen malli täyttää jäljempänä tässä liitteessä esitettyjen ehtojen lisäksi seuraavassa luetellut edellytykset:

- a) se selittää kaupankäyntisalkun toteutuneen hintavaihtelun;
- b) se osoittaa keskittymisen kaupankäyntisalkun koon ja koostumuksen muutosten osalta;
- c) se mittaa luotettavasti myös epäedullisten olosuhteiden vaikutusta;
- d) se on validoitu erityisriskin kattamistarkkuutta mittaavalla toteutumatestillä. Jos toimivaltaiset viranomaiset sallivat sen, että toteutumatesti suoritetaan merkityksellisten osasalkkujen perusteella, nämä on valittava johdonmukaisella tavalla;
- e) se kattaa riskikohteeseen liittyvän, suojattavan ja suojaavan erän hintakehityksen erkanemisesta johtuvan riskin (basis risk). Tämä tarkoittaa sitä, että laitosten on osoitettava, että sisäinen malli reagoi herkästi huomattaviin ominaiseroihin samankaltaisten mutta ei samanlaisten positioiden välillä;
- f) se kattaa tapahtumariskin.

Riski, joka aiheutuu likviditeetiltään heikommista positioista ja positioista, joilla hintojen läpinäkyvyys on rajoitettu, on laitoksen sisäisellä mallilla arvioitava varovaisesti todenmukaisissa markkinaskenaarioissa. Sisäisen mallin on lisäksi täytettävä tietoja koskevat vähimmäisvaatimukset. Arvioiden on oltava asianmukaisella tavalla varovaisia, ja niitä voidaan käyttää ainoastaan silloin kun saatavilla olevat tiedot ovat riittämättömät tai ne eivät edusta position tai salkun todellista volatilitteettia.

Laitos voi halutessaan jättää sisäisellä mallilla lasketun erityisriskin pääomavaatimuksensa ulkopuolelle positiot, joiden osalta se täyttää liitteessä I olevan 16 a kohdan mukaiset positioriskien pääomavaatimukset.

Sitä mukaa kuin tekniikat ja parhaat menettelytavat kehittyvät, laitosten on hyödynnettävä kyseisiä uusia tekniikoita ja menettelytapoja.”

(d) Lisätään 5 a–5 k kohta seuraavasti:

”5 a. Laitoksilla, joiden kaupankäynnin kohteena oleviin vieraan pääoman ehtoihin välineisiin sovelletaan 5 kohdan säännöksiä, on oltava pääomavaatimuksiaan laskeessaan käytössään menetelmä, jolla se pystyy

kattamaan kaupankäyntivarastonsa positioihin liittyvän maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin, jotka kasvattavat riskejä, jotka voidaan kattaa todennäköiseen tappiolukuun perustuvalla laskennalla, kuten 5 kohdassa todetaan. Laitoksen on osoitettava, että sen menetelmä on vakausstandardeiltaan direktiivin 2006/48/EY 84–89 artiklassa määritetyn lähestymistavan mukainen olettaen, että riskin taso on vakaa ja että sitä mukautetaan tarvittaessa likviditeetin, markkinakeskittymien, suojausten ja valinnaisuuden vaikutusten mukaisesti.

Soveltamisala

5 b. Maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvan menetelmän on katettava kaikki positiot, joihin sovelletaan erityisen korkoriskin pääomavaatimusta, mutta ei positioita, joihin sovelletaan liitteessä I olevan 16 a kohdan mukaista erityiskäsittelyä. Laitos voi valvontaviranomaisten suostumuksella johdonmukaisesti soveltaa kyseistä menetelmää kaikkiin julkisesti noteeratuista oman pääoman ehtoista rahoitusvälineistä muodostuviin positioihin ja julkisesti noteerattuihin oman pääoman ehtoihin rahoitusvälineisiin perustuviin johdannaispositioihin, jos soveltaminen ei ole ristiriidassa riskien mittaamisessa ja hallinnassa sovellettujen pankin sisäisten menetelmien kanssa. Menetelmää sovellettaessa on otettava huomioon maksukyvyttömyystapahtumien ja luottoluokan siirtymätapahtumien välisen korrelaation vaikutukset. Menetelmässä ei saa ottaa huomioon toisaalta maksukyvyttömyystapahtumien ja luottoluokan siirtymätapahtumien ja toisaalta muiden markkinariskitekijöiden välisiä hajautusvaikutuksia.

Parametrit

5 c. Riskien kasvun kattamiseen perustuvassa menetelmässä maksukyvyttömyydestä ja sisäisten tai ulkoisten luottoluokitusten siirtymästä johtuvat tappiot on mitattava 99,9 prosentin luottamusvälillä yhden vuoden pääomahorisontin aikana.

Korrelaatiota koskevia oletuksia on tuettava vankkaan käsitteistöön perustuvalla objektiivisten tietojen analyysillä. Riskien kasvun kattamiseen perustuvassa menetelmässä on otettava asianmukaisesti huomioon liikkeeseenlaskijoihin liittyvät keskittymät. Keskittymät, joita voi syntyä stressitilanteissa tuoteluokkien sisällä ja niiden välillä, on myös otettava huomioon.

Menetelmän on perustuttava oletukseen, että riskin taso on vakaa yhden vuoden pääomahorisontin ajan, jolloin kaupankäyntivarastoon kuuluvat yksittäiset positiot tai positioyhdistelmät, joissa on niiden likviditeettihorisontin aikana esiintynyt maksukyvyttömyystapauksia tai luottoluokan siirtymiä, uudelleentasapainotetaan likviditeettihorisontin lopussa alkuperäisen riskitason saavuttamiseksi. Laitos voi vaihtoehtoisesti käyttää oletusta yhden vuoden vakaasta positioista.

- 5 d. Likviditeettihorisontit on määritettävä sen mukaisesti, kuinka paljon aikaa tarvitaan position myymiseen tai kaikkien olennaisten hintariskien suojaamiseen vaikeissa markkinaolosuhteissa, ottaen erityisesti huomioon position koko. Likviditeettihorisonttien on oltava johdonmukaisia sekä systeemisten että ominaiseroista johtuvien stressitilanteiden aikana sovellettujen todellisten käytänteiden ja saatujen kokemusten kanssa. Likviditeettihorisontti on määritettävä konservatiivisten oletusten mukaisesti, ja sen on oltava riittävän pitkä, jotta myynti tai suojaus ei sinänsä vaikuta olennaisesti hintaan, jolla myynti tai suojaus on tarkoitus toteuttaa.

Positiolle tai positioyhdistelmälle määritettävän asianmukaisen likviditeettihorisontin on oltava vähintään kolme kuukautta.

Asianmukaista likviditeettihorisonttia positiolle tai positioyhdistelmälle määritettäessä on otettava huomioon laitoksen sisäiset toimintapolitiikat, joita sovelletaan arvonokaisuihin ja vaikeasti myytävissä olevien positioiden hallintaan. Kun laitos määrittää likviditeettihorisontteja positioyhdistelmille yksittäisten positioiden sijaan, positioyhdistelmien määrittämisperusteiden on mielekkäästi vastattava likviditeettieroja. Keskittyneiden positioiden likviditeettihorisonttien on oltava pidempiä, koska niiden rahaksi muuttuminen kestää kauemmin. Arvopaperistamisvaraston likviditeettihorisonttia määritettäessä on otettava huomioon aika, joka tarvitaan omaisuuserien muodostamiseen, myymiseen ja arvopaperistamiseen tai olennaisten riskitekijöiden suojaamiseen vaikeissa markkinaolosuhteissa.

- 5 e. Suojaukset voidaan sisällyttää laitoksen menetelmään, jolla katetaan maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvu. Positiot voidaan nettouttaa, jos pitkät ja lyhyet positiot liittyvät samaan rahoitusvälineeseen. Pitkiin ja lyhyisiin positioihin, joihin kuuluu useita välineitä tai saman vastapuolen useita arvopapereita, sekä lyhyisiin ja pitkiin positioihin eri liikkeeseenlaskijoissa liittyvät suojaus- tai hajautusvaikutukset voidaan hyväksyä ainoastaan, jos eri välineiden pitkät ja lyhyet nettopositiot mallinnetaan selkeästi. Laitosten on otettava huomioon suojauksen maturiteetin ja likviditeettihorisontin välisenä aikana mahdollisesti toteutuvien olennaisten riskien vaikutukset sekä suojautumisstrategioihin sisältyvät huomattavat potentiaaliset perusriskit jaoteltuina tuotteisiin, pääomarakenteen etuoikeusluokkiin, sisäisiin tai ulkoisiin luottoluokituksiin, maturiteettiin, aloitusvuoteen (vintage) ja muihin välineiden eroihin. Laitoksen on otettava suojaus huomioon ainoastaan siinä määrin kuin se voidaan säilyttää myös vastapuolen lähestyessä maksuvelvollisuuden laukaisevaa tai muuta tapahtumaa.

Kaupankäyntivarastoon kuuluvien positioiden, jotka on suojattu dynaamisilla suojausstrategioilla, osalta suojauksen uudelleentasapainotus suojatun position likviditeettihorisontin puitteissa voidaan hyväksyä edellyttäen, että laitos (i) päättää mallintaa suojauksen uudelleentasapainotuksen johdonmukaisesti kaupankäyntivarastoon kuuluvassa asianmukaisessa positioyhdistelmässä, (ii) osoittaa, että uudelleentasapainotuksen tulokset edistävät riskien mittaamista, ja (iii) osoittaa, että suojausinstrumenttien markkinat ovat riittävän likvidit uudelleentasapainotusta varten myös vaikeassa markkinatilanteessa.

Dynaamisista suojausstrategioista johtuvat jäännösriskit on otettava huomioon pääomavaatimuksissa.

- 5f. Maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvassa menetelmässä on otettava huomioon optioiden, strukturoitujen luottojohdannaisten ja muiden positoiden, jotka reagoivat selkeän epälineaarisesti hintojen muutoksiin, epälineaarinen vaikutus. Laitoksen on myös otettava asianmukaisesti huomioon malliriski, joka sisältyy kyseisiin tuotteisiin liittyvien hintariskien arvostamiseen ja estimoimiseen.
- 5 g. Maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvan menetelmän on perustuttava objektiivisiin tietoihin.

Validointi

- 5 h. Laitosten on osana tässä liitteessä edellytetyjä riippumatonta riskienmittausjärjestelmän tarkastusta ja sisäisten mallien validointia ja soveltaessaan maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvaa menetelmää erityisesti
- i) validoitava, että korrelaatioihin ja hintojen muutoksiin sovellettava mallintamiseen perustuva lähestymistapa soveltuu laitoksen salkulle, mukaan lukien sen systemaattisten riskitekijöiden valinta ja painotukset;
 - ii) tehtävä stressitestejä, mukaan lukien herkkyys- ja skenaarioanalyysit, arvioidakseen menetelmän kvalitatiivista ja kvantitatiivista asianmukaisuutta erityisesti keskittymien käsittelyn osalta. Nämä testit eivät saa rajoittua ainoastaan menneisiin tapahtumiin;
 - iii) tehtävä asianmukaisia kvantitatiivisia validointeja, mukaan lukien asianmukaiset sisäisen mallintamisen viitearvot.

Riskien kasvun kattamiseen perustuvan menetelmän on noudatettava laitoksen sisäisiä riskinhallintamenetelmiä, joilla tunnistetaan, mitataan ja hallitaan kaupankäyntiriskejä.

Asiakirja-aineisto

- 5 i. Laitoksen on laadittava maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvan menetelmän soveltamisesta asiakirjat, jotta menetelmän korrelaatiota ja muita mallintamiseen liittyviä oletuksia koskevat tiedot ovat läpinäkyvästi toimivaltaisten viranomaisten saatavilla.

Eri parametreihin perustuvat sisäiset menetelmät

- 5 j. Jos laitos soveltaa maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymäriskin kasvun kattamiseen perustuvaa menetelmää, joka ei ole

kaikkien tämän kohdan vaatimusten mukainen, mutta noudattaa laitoksen sisäisiä menetelmiä, joilla tunnistetaan, mitataan ja hallitaan riskejä, laitoksen on pystyttävä osoittamaan, että sen soveltama menetelmä johtaa pääomavaatimukseen, joka on vähintään yhtä suuri kuin täysin tämän kohdan vaatimusten mukaisen menetelmän tuottama pääomavaatimus. Toimivaltaisten viranomaisten on vähintään vuosittain tarkistettava, että edellisen virkkeen säännöksiä on noudatettu. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on seurattava tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laadittava suuntaviivat, joilla varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset.

Laskentatiheys

5 k. Laitoksen on suoritettava riskien kasvun kattamiseen perustuvan menetelmän edellyttämät laskelmat vähintään kerran viikossa.”

e) Korvataan 7 kohta seuraavasti:

”7. Laitoksen oman laskelman tulokset on kerrottava 10 kohdan b alakohdan a ja b alakohdan soveltamista varten kertoimella (m_+), jonka arvo on vähintään 3.”

f) Korvataan 8 kohdan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Kertoimeen (m_+) on lisättävä 10 kohdan b alakohdan a ja b alakohdan soveltamista varten taulukon 1 mukaisesti lisäkerroin 0–1, jonka suuruus riippuu 250 viimeksi kuluneen pankkipäivän ajalta tehdyissä, yhden päivän todennäköisiä tappiolukuja koskevissa 10 kohdan mukaisissa toteutumatestauksissa havaittujen ylitysten lukumäärästä. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että laitokset laskevat ylitykset johdonmukaisesti käyttämällä kaupankäyntisalkun oletettuun arvonmuutokseen perustuvaa toteutumatestausta. Ylitys on kaupankäyntisalkun arvossa yhden päivän aikana tapahtunut muutos, joka ylittää laitoksen mallin avulla lasketun vastaavan yhden päivän todennäköisen tappioluvun. Lisäkertoimen määrittämiseksi ylitysten lukumäärä on arvioitava vähintään neljännesvuosittain.”

g) Poistetaan 9 kohta.

h) Muutetaan 10 kohta seuraavasti:

i) Korvataan c alakohta seuraavasti:

”c) kymmenen päivän pitoaika;”

ii) korvataan e alakohta seuraavasti:

” e) tietojen päivittäminen kuukausittain.”

i) Lisätään 10 a ja b kohta seuraavasti:

”10 a. Kunkin laitoksen on lisäksi laskettava ”stressitestattu todennäköinen tappioluku”, joka perustuu nykyisen salkun todennäköiseen tappiolukuun

10 päivän ajalta 99 prosentin yksisuuntaisella luottamustasolla siten, että markkinariskin sisäisen mallin tiedot on kalibroitu sellaisten aiempien ajanjaksojen tietojen kanssa, jolloin esiintyi yrityksen salkun kannalta merkityksellisiä huomattavia rahoitusmarkkinoiden ongelmia. Toimivaltaisten viranomaisten on tarkistettava ja hyväksyttävä kyseiset aiempia ajanjaksoja koskevat tiedot vuosittain. Euroopan pankkivalvontaviranomaisten komitean on seurattava tällä alalla noudatettavia käytänteitä ja laadittava suuntaviivat, joilla varmistetaan käytänteiden lähentyminen. Laitosten on laskettava stressitestattu todennäköinen tappioluku vähintään viikoittain.

10 b. Kunkin laitoksen on päivittäin täytettävä pääomavaatimus, joka on seuraavien summa:

a) edellä 10 kohdan mukaisesti laskettu laitoksen edellisen päivän todennäköinen tappioluku (Var_t-1) tai edellä 10 kohdan mukaisesti laskettujen päivittäisten todennäköisten tappiolukujen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä (Var_{avg}) kerrottuna kertoimella (m_+), riippuen siitä kumpi on suurempi;

ja

(b) edellä 10 a kohdan mukaisesti laskettu tuorein saatavilla oleva laitoksen stressitestattu todennäköinen tappioluku ($sVar_{t-1}$) tai edellä 10 a kohdassa määritetyllä tavalla ja tiheydellä laskettujen päivittäisten todennäköisten tappiolukujen keskiarvo edeltäviltä 60 pankkipäivältä ($sVar_{avg}$) kerrottuna kertoimella (m_+), riippuen siitä kumpi on suurempi;

ja

(c) liitteessä I olevan 16 a kohdan soveltamisesta johtuvien painotettujen positoiden (sekä pitkät että lyhyet) summa;

ja

(d) edellä 5 a kohdan mukaisesti laskettu laitoksen viimeisin maksukyvyttömyysriskin ja luottoluokan siirtymisriskin kasvua kuvaava luku tai vastaava 12 viikon keskimääräinen luku riippuen siitä, kumpi luku on suurempi.”

j) Korvataan 12 kohdan ensimmäinen kohta seuraavasti:

”Riskienmittausmallin on katettava riittävä määrä riskitekijöitä riippuen laitoksen toiminnan laajuudesta kyseessä olevilla markkinoilla. Jos riskitekijä on sisällytetty laitoksen hinnoittelumalliin mutta ei riskienmittausmalliin, laitoksen on pystyttävä perustelemaan sen pois jättäminen riskienmittausmallista toimivaltaista viranomaista tyydyttävällä tavalla. Tämän lisäksi riskienmittausmallissa on käsiteltävä optioiden ja muiden tuotteiden epälinearisuuksia, korrelaatoriskejä ja perusriskiä. Jos riskitekijöistä käytetään arvioita, niillä on pitänyt todistetusti pystyä hyväksyttävällä tarkkuudella määrittämään hallussa olevaan positioon liittyviä riskejä.

Yksittäisiin riskityyppeihin sovelletaan lisäksi seuraavassa esitettyjä vaatimuksia:”

(4) Muutetaan liitteessä VII oleva B osa seuraavasti:

a) Korvataan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:

”a) dokumentoidut toiminta- ja menettelytavat arvostusmenettelyä varten. Tämä sisältää arvostuksen eri osa-alueisiin liittyvien vastuiden selkeän määrittelyn, markkinatietojen lähteet ja niiden asianmukaisuuden arvioinnin, ohjeet sellaisten piilevien tietojen käytöstä, jotka vastaavat laitoksen oletuksia siitä, mitä tietoja markkinatoimijat käyttäisivät positiota hinnoitellessaan, riippumattoman arvostuksen toteutusvälit, päätöshintojen määräytymisajankohdan, arvonokaisumenettelyt, kuukauden lopussa ja satunnaisesti käytettävät todentamismenettelyt; ja”

b) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Laitosten on mahdollisuuksien mukaan arvostettava positionsa aina markkinahintaan. Arvostaminen markkinahintaan tarkoittaa positioiden vähintään päivittäin tapahtuvaa arvostusta saatavilla oleviin, riippumattomista lähteistä peräisin oleviin päätöshintoihin. Tällaisia hintoja voivat olla pörssihinnat, näytöllä julkistettavat hinnat tai useiden riippumattomien tunnettujen arvopaperinvälittäjien antamat hintatarjoukset.”

c) Korvataan 5 kohta seuraavasti:

”5. Kun arvostusta markkinahintaan ei voida suorittaa, laitosten on varovaisesti arvostettava positionsa ja/tai salkkunsu mallin avulla ennen kuin ne soveltavat kaupankäyntivaraston eriin sovellettavaa pääomakohtelua. Arvostaminen mallin avulla tarkoittaa kaikenlaista arvostamista, joka edellyttää vertailuanalyysia, ekstrapolointia tai muuta markkinatietoihin perustuvaa laskentaa.”

d) Korvataan 6 kohdan a alakohta seuraavasti:

”toimivalla johdolla on oltava tieto siitä, mitkä kaupankäyntivaraston eristä tai muista käypään arvoon arvostetuista positioista arvostetaan mallin avulla, ja sen on ymmärrettävä, kuinka olennaisesti tästä aiheutuva epävarmuus vaikuttaa liiketoiminnan riski- ja tulosraportointiin;”

e) Korvataan 8 ja 9 kohta seuraavasti:

”Arvonokaisut

8. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä arvonokaisujen tekemiseksi.

Yleiset vaatimukset

9. Toimivaltaisten viranomaisten on edellytettävä, että seuraavassa luetellut arvonokaisut otetaan virallisesti huomioon: tulevaisuuden

luottoriskimarginaali, positioiden sulkemiskustannukset, operatiiviset riskit, sopimusten enneaikainen päättäminen, sijoitus- ja rahoituskustannukset, tulevat hallintokustannukset ja tarvittaessa malliriski.”

f) Korvataan 11–15 kohta seuraavasti:

”11. Laitosten on luotava ja ylläpidettävä menettelyjä, joilla lasketaan oikaisuja vähemmän likvidien positioiden arvoon. Kyseisillä oikaisuilla on tarvittaessa täydennettävä muita tilinpäätösraportoinnin edellyttämiä muutoksia position arvoon, ja niiden on heijastettava position epälikvidiyyttä. Kyseisten menettelyjen mukaisesti laitosten on tarkasteltava useita tekijöitä päättäessään, onko vähemmän likvidien positioiden arvoa oikaistava. Näihin tekijöihin kuuluvat aika, joka tarvittaisiin position suojaamiseksi ja/tai siihen sisältyviltä riskeiltä suojautumiseksi, osto- ja myyntitarjousten erojen volatilitteetti ja keskiarvo, hintatarjousten saatavuus markkinoilla (markkinatakaajat ja niiden lukumäärä) sekä kaupankäyntivolyymien volatilitteetti ja keskiarvo mukaan lukien kaupankäyntivolyymi vaikeissa markkinaolosuhteissa, markkinakeskittymät, positioiden vanhentuminen, arvostuksen perustuminen arvostamiseen mallin avulla ja muiden malliriskien vaikutukset.

12. Laitosten on kolmansien suorittamaa tai mallin avulla suoritettavaa arvostusta käyttäessään harkittava arvon oikaisujen tekemistä. Laitosten on lisäksi harkittava, onko likviditeetiltään heikompien positioiden arvon oikaiseminen tarpeen, ja jatkuvasti arvioitava kyseisten oikaisujen asianmukaisuutta.

13. Kun arvon oikaisut aiheuttavat merkittäviä tappioita kuluvana tilikautena, kyseiset tappiot on vähennettävä laitoksen ensisijaisista omista varoista direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan k alakohdan mukaisesti.

14. Muut arvon oikaisusta aiheutuvat voitot ja/tai tappiot on otettava huomioon 13 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen ’kaupankäyntivaraston nettovoittojen’ laskennassa ja lisättävä toissijaisiin omiin varoihin, jota voidaan kyseisten säännösten mukaisesti käyttää markkinariskin pääomavaatimusten kattamiseen, tai vähennettävä kyseisistä omista varoista.

15. Arvon oikaisuihin, jotka ylittävät ne arvon oikaisut, jotka on tehty laitokseen sovellettavien tilinpäätössäännösten mukaisesti, sovelletaan 13 kohdan säännöksiä, jos ne aiheuttavat merkittäviä tappioita, tai muussa tapauksessa 14 kohdan säännöksiä.”